

Curierul Adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

DECEMBRIE 2018 : TRECUTUL CARE ARE UN VIITOR + RĂMĂNEȚI ÎN EL
+ BUCURIA SLUJIRII + TRANSFORMAȚI ASEMENEA LUI!
+ CRĂCIUNUL DIN PERSPECTIVA SPIRITULUI PROFETIC + HALLOWEEN
+ O MĂNTUIRE DESĂVĂRȘITĂ + „STAI LOCULUI ȘI GÂNDEȘTE-TE!”

TRECUTUL CARE ARE UN VIITOR”

– Ted Wilson, Consiliul Anual 2018

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

3 Tematica lunii

Ted Wilson

Trecutul care are un viitor – predica președintelui Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea cu ocazia Consiliului Anual 2018

11 Comitet buget: raport președinte

Ștefan Tomoiagă
Rămâneți în El

13 Comitet buget: raport secretar

Aurel Neațu
Bucuria slujirii

Statistici cu activitățile spirituale ale membrilor adventiști din Uniunile Diviziunii Inter-Europene (p. 15)

18 Comitet buget: raport trezorer

Eduard Călugăru
Domnul poartă de grijă

20 Universitatea Adventus

Emanuel Sălăgean
Transformați asemenea Lui!

22 Popas pentru suflet

Cristian Trenchea
Crăciunul din perspectiva Spiritului Profetic

24 Reflecții

Gerhard Pfandl
Halloween – lucruri pe care orice creștin ar trebui să le știe

26 Spiritual

Dan Constantinescu
O mântuire desăvârșită

28 Info

La odihnă

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Din Cuvântul Domnului

31 De la inimă la inimă

Ștefan Tomoiagă
„Stai locului și gândește-te!”

„Ce privilegiu imens să fim la Battle Creek acum, când ne îndreptăm atenția spre «trecutul care are un viitor – privind spre trecut, înaintăm sub conducerea lui Dumnezeu!»! ... Haideți să ne dedicăm viețile, talentele, resursele și timpul pentru a încheia lucrarea lui Dumnezeu, privind în urmă pentru a înainta spre viitor! Domnul ne-a promis puterea Lui pentru a încheia lucrarea. El va revărsa ploaia târzie pentru predicarea celor trei solii ca o biserică unită.”

Ted Wilson

Anul XCV, DECEMBRIE 2018. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Georgel Pirlitu, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

„TRECUTUL CARE ARE UN VIITOR. PRIVIND SPRE TRECUT, ÎNAINȚĂM SUB CONDUCEREA LUI DUMNEZEU”

Predica lui Ted N.C. Wilson, președintele Conferinței Generale a adventiștilor de ziua a șaptea, 12 octombrie 2018, Battle Creek, Michigan, USA

Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (Evrei 10:23-25)

Ce privilegiu imens este să fim la Battle Creek acum, când ne îndreptăm atenția spre „trecutul care are un viitor. Privind spre trecut, înaintăm sub conducerea lui Dumnezeu”! Domnul și-a condus poporul și este gata să-și încheie, prin copiii Săi, lucrarea finală de proclamare a soliilor celor trei îngeri din Apocalipsa 14 și a celei a îngerului al patrulea, din Apocalipsa 18, chemându-i pe oameni să iasă din confuzie la lumina deplină a adevărului biblic. Soliile celor trei îngeri au în centrul lor neprihănirea lui Isus Hristos și întoarcerea oamenilor la adevărata închinare față de Dumnezeu, ca pregătire pentru revenirea în curând a lui Hristos.

Întâlnindu-ne aici, la Battle Creek, mulți dintre noi le aducem astăzi un omagiu pionierilor noștri fiind îmbrăcați în haine după modelul celor din secolul al XIX-lea – doamnele cu rochii lungi și șaluri, iar bărbații cu cravate de modă veche și cu bărbi interesante. Facem acest lucru nu în încercarea de a da ceasul înapoi cu mai bine de un secol, ci mai degrabă pentru a ne aminti cum a condus Dumnezeu această mișcare în trecut și pentru a dobândi încredere că El va continua să o conducă și acum, și în viitor. Ne aducem aminte de făgăduințele pline de putere din cartea *Schițe din viața mea*, unde, gândindu-se la modul în care Dumnezeu a condus această mișcare în primele ei zile, la pagina 196, Ellen White scria: „Când retrăiesc istoria noastră, parcurgând fiecare pas al progre-

sului până în vremea de acum, pot spune: Lăudat fie Dumnezeu! Când văd ce a făcut Domnul, sunt plină de uimire și de încredere în conducerea lui Hristos. Nu avem a ne teme de nimic pentru viitor, decât de a uita felul în care ne-a condus Domnul și lecțiile pe care ni le-a oferit El în istoria noastră.”

Acesta este unul dintre principalele motive pentru care ne întâlnim pentru Consiliul Anual 2018 la Battle Creek – locul în care a început să se dezvolte biserica noastră și unde a primit atât de multe dovezi ale călăuzirii lui Dumnezeu în primii ani ai Mișcării advente. Le mulțumim fraților noștri Jim Nix, G.T. Ng, Magdiel Perez Schulz, George Egwakhe și Sheri Clemmer, departamentului nostru IT de la CG, secretariatului, trezoreriei, numeroșilor voluntari de la Adventist Heritage Ministry și comitetului special LEAD de la conferință, care au planificat pentru ultimele două zile aici seminare pline de putere, tururi fascinante, prezentări interesante și servicii divine deosebite, toate având în centru misiunea. Nici astăzi nu va fi diferit, deoarece vom scoate în evidență misiunea mondială pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu și care stă în fața noastră acum, când revedem modul în care El ne-a condus în trecut.

Societatea contemporană este plină de influențe care caută să deturneze și să destabilizeze biserica lui Dumnezeu de la misiunea pe care i-a încredințat-o Cerul – aceea de a proclama adevărul profetic în așteptarea revenirii lui Hristos. Mesajul meu de astăzi se adresează fiecărui membru al oricărei biserici locale de oriunde în lume... inclusiv nouă, celor de aici de la Battle Creek, din

**CONSILIUL
ANUAL 2018
TED
WILSON**

moment ce toți suntem membri locali undeva. Vă îndemn să rămânem statornici mărturisirii noastre de credință, asemenea pionierilor. Ei s-au confruntat cu numeroase obstacole și împotriviri – la fel ca noi. Dar să rămânem neclintiți în credința noastră în Adevărul lui Dumnezeu, în Cuvântul Său și în dragostea Lui pentru biserica Sa. Această biserică nu va cădea și nu se va destrăma. Biserica noastră, biserica lui Dumnezeu de fapt, va merge până la sfârșit prin puterea Duhului Sfânt. Vă îndemn, ca membri în bisericele locale de oriunde ați fi, să stăruți în rugăciune pentru ploaia târzie a Duhului Sfânt acum, când vedem că totul în jurul nostru se dezintegrează. Dumnezeu va revărsa Duhul Său asupra tuturor celor care se smeresc și care își conformează viața după voia Lui, așa cum este ea exprimată în Cuvântul Său Sfânt și în învățăturile date prin Spiritul Profetic.

1. Frați și surori, rămâneți statornici de partea adevărului biblic că Dumnezeirea este alcătuită din trei Persoane divine și egale din veșnicie în veșnicie. Sunt unii care proclamă erezii anti-trinitariene aberante, care creează confuzie. Pionierii noștri s-au confruntat cu acestea și au fost conduși la o înțelegere corectă a Scripturii și a scrierilor lui Ellen White. Frați și surori din întreaga lume, rămâneți neclintiți de partea adevărului lui Dumnezeu! El este cu voi.

2. Frați și surori, poate că vor veni unii care vor aduce în viața și în activitățile bisericii un spirit lumesc în ce privește îmbrăcăminte, stilul de viață și comportamentul. Frați și surori din întreaga lume... rămâneți fermi la adevărul simplu și la stilul de viață simplu pe care ni l-a dat Dumnezeu!

3. Poate sunt unii care pun un prea mare accent pe problemele sociale sau care neglijează adevărul biblic și relevanța lui pentru societatea de astăzi. Da, sunt anumite probleme sociale în care este potrivit să ne implicăm, dar să o facem întotdeauna în contextul avertizării date de Dumnezeu pentru zilele din urmă și niciodată cu prețul misiunii mai importante de a proclama soliile celor trei îngeri și neprihănirea lui Hristos. Nu lăsați nimic să pună în umbră mesajul lui Dumnezeu pentru zilele din urmă, pe care ni s-a poruncit să-l proclamăm. Frați și surori din întreaga lume, rămâneți neclintiți de partea adevărului lui Dumnezeu! Dumnezeu este cu voi! În Apocalipsa 3:11, Isus spune: „Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca ni-meni să nu-ți ia cununa.”

4. Prieteni, este posibil, de asemenea, să vă confrunțați cu încercări de a desființa păzirea Sabatului și Creația biblică. Frați și surori din întreaga lume, rămâneți neclintiți la Cuvântul lui Dumnezeu și la adevărul Său că Pământul acesta a fost creat în șase zile literale într-o perioadă recentă și că Sabatul este memorialul Creației lui Dumnezeu! „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești!”

5. Sau poate unii dintre voi vor întâlni oameni care vor manifesta dispreț față de oricine vrea să ducă o viață

simplă, cu o alimentație sănătoasă, pe bază de vegetale, conform sfatului biblic și al Spiritului Profetic. Frați și surori din întreaga lume, rămâneți fermi de partea adevărului lui Dumnezeu!

6. Frați și surori, poate că unii din biserica locală de care aparțineți vor manifesta un spirit de independență ciudat, care conduce la dezbinare. ... Dar, în același timp, sunt mulți în biserica lui Dumnezeu din întreaga lume care se împotrivesc acestor încercări și Domnul va învinge! Pionierii noștri s-au confruntat cu situații similare, dar aceiași Dumnezeu care i-a călăuzit pe ei ne conduce și pe noi astăzi. Țineți-vă strâns de Cuvântul lui Dumnezeu! În Apocalipsa 2:25, Hristos Însuși vă îndeamnă: „Țineți cu tărie ce aveți până voi veni!”

7. Sunt influențe din afară și dinăuntrul bisericii care încearcă să schimbe instituția biblică a căsătoriei, așa cum a întemeiat-o Dumnezeu, între un bărbat și o femeie. Frați și surori din întreaga lume, rămâneți neclintiți la Cuvântul lui Dumnezeu, care confirmă căsătoria biblică, sexualitatea umană biblică și familia biblică, așa cum le-a instituit Dumnezeu Însuși.

8. Prieteni, poate că vor fi în biserica voastră locală unii care manifestă lipsă de respect spiritual față de autoritatea bisericii. Frați și surori din întreaga lume, aveți curaj și rămâneți neclintiți de partea adevărului lui Dumnezeu!

9. Poate veți întâlni persoane care fac remarci denigratoare și care manifestă dezinteres față de Spiritul Profetic. Prieteni, Spiritul Profetic este unul dintre cele mai mari daruri date de Dumnezeu bisericii rămășiței în zilele din urmă. Continuați să rămâneți fermi de partea adevărului Spiritului Profetic, dat de Dumnezeu!

10. Poate că vor fi dintre aceia care promovează metode nescripturistice și nesănătoase de creștere a bisericii, manifestând neîncredere față de Cuvântul lui Dumnezeu și față de sfatul inspirat. Împotriviți-vă acestor încercări! Pionierii s-au confruntat cu provocări ciudate, dar ei nu au fost singuri și nici voi nu sunteți singuri... Dumnezeu este cu voi! Rămâneți statornici la Cuvântul Său. 1 Tesaloniceni 5:21 spune: „Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.”

11. Frați și surori, unii discreditează rolul unic al Mîșcării advente în favoarea influențelor ecumenice. Evitați compromisul ecumenic și rămâneți neclintiți la adevărul lui Dumnezeu!

12. În diferite părți ale lumii, mulți dintre voi se confruntă cu o persecuție intensă pentru păstrarea credinței lor biblice. Frați și surori, nu vă simțiți singuri! Rămâneți neclintiți de partea adevărului lui Dumnezeu!

13. Unii din biserica noastră încearcă să discrediteze, să minimalizeze, să distorsioneze sau chiar să distrugă darul neprihănirii lui Hristos, pe care îl primim prin credință, și fac acest lucru negând puterea Sa de îndreptățire și de sfințire. Cu toate acestea, învățătura pe care ne-a dat-o Dumnezeu în Filipeni 2:12,13 rămâne relevantă și astăzi:

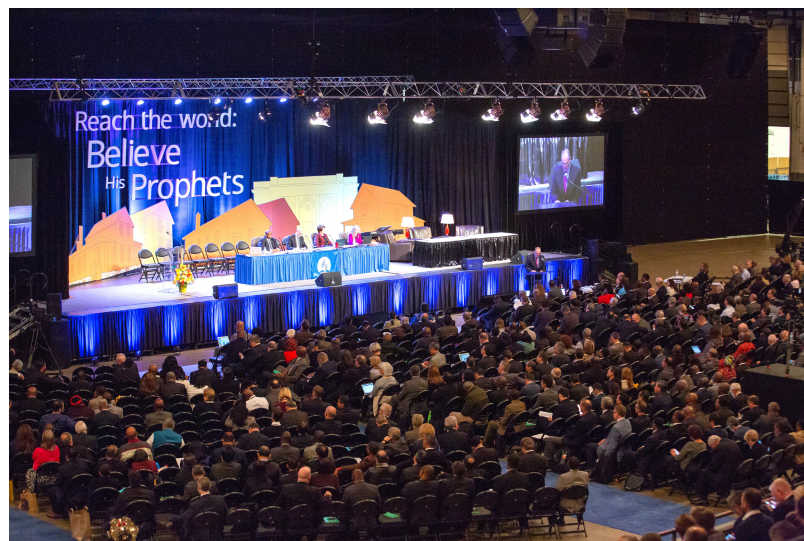
„Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.” Neprihănirea lui Hristos, atât justificatoare, cât și sfințitoare, este cea care lucrează în noi, în măsura în care noi ne supunem Lui cu smerenie în fiecare zi, în rugăciune și în studiu biblic. Noi suntem mântuiți în harul lui Hristos doar prin credință. În *Parabolele Domnului Hristos*, la pagina 69, scrie: „Domnul Hristos așteaptă cu mult dor să Se manifeste în biserica Sa. Când caracterul Domnului Hristos va fi în mod desăvârșit reprodus în poporul Său, atunci El va veni să-i ia la Sine ca fiind ai Săi.” Hristos va reproduce în noi caracterul Său dacă noi Îi supunem zilnic voința noastră. Dumnezeu dorește ca poporul rămășiței să se bizuie doar pe Hristos, pe neprihănirea Sa, pe capacitatea Sa de a ne mântui deplin prin procesul îndreptării și al sfințirii, doar prin neprihănirea Lui, nu prin a noastră. În *Review and Herald* din 10 martie 1903, Ellen White afirmă: „Neprihănirea interioară este dovedită de neprihănirea exterioară. Cel care este neprihănit nu are inima împietrită și nu este lipsit de empatie, ci zi de zi crește în asemănarea cu Hristos, mergând din tărie în tărie. Cel care este sfințit de adevăr va avea stăpânire de sine și va călca pe urmele lui Hristos până când harul se va pierde în veșnicie. Neprihănirea prin care suntem îndreptățiți este atribuită; neprihănirea prin care suntem sfințiți este împărtășită. Cea dintâi este titlul nostru pentru cer; cea de-a doua ne face potriviți pentru cer.” Ce privilegiu este să avem asigurarea puterii lui Dumnezeu în viața noastră! Frați și surori din întreaga lume, nu sunteți singuri! Rămâneți statornici de partea adevărului lui Dumnezeu și a neprihănirii Sale!

14. Poate veți întâlni și dintre aceia care minimalizează importanța doctrinelor hristocentrice ale Bibliei, criticând orarul profetic al lui Dumnezeu, inclusiv încheierea crucială a profeției celor 2 300 de zile în 1844. Cu toate acestea, știu că mulți dintre voi, membri ai bisericii, vă împotriviți cu îndrăzneală acestor încercări și nu sunteți singuri. 2 Timotei 1:13-14 spune: „Dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine ține-l cu credința și dragostea care este în Hristos Isus. Lucrul acela bun care ți s-a încredințat păzește-l prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi.”

15. Frați și surori care sunteți credincioși pretutindeni în lume, există în jurul vostru și persoane care cedează în fața încercărilor vieții de fiecare zi și refuză să se lase conduși de Dumnezeu. Ei au părăsit misiunea noastră finală, întorcându-se către distracțiile lumii. Nu vă simțiți singuri! Rămâneți credincioși adevărului lui Dumnezeu și priviți la Isus în fiecare zi, așa cum au făcut pionierii!

16. Poate că vor fi, în bisericile voastre locale sau în alte părți, persoane care vor introduce în serviciile divine

din biserică și în alte întâlniri spirituale o muzică lumească și un stil de închinare nebiblic. Totuși sunt mulți cei care se împotrivesc acestor încercări la fel cum au făcut pionierii noștri în timpurile trecute. Să nu vă simțiți singuri; Dumnezeu este cu voi! Evrei 3:6 spune să „păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne laudăm”.

17. Frați și surori, sunt unii care descurajează și, în anumite situații, chiar interzic larga circulație și distribuția cărților divin-inspirate precum *Tragedia veacurilor (Marea luptă)*. Cu toate acestea, Ellen White și-a declarat dorința ca *Tragedia veacurilor* să fie distribuită mai mult decât oricare altă carte scrisă de ea. Frați și surori din întreaga lume, rămâneți neclintiți de partea adevărului lui Dumnezeu!

18. Familie a bisericii, sunt în rândurile noastre unii care discreditează și iau în râs speranța noastră să vom fi ultima generație înainte de revenirea lui Hristos. Vă întreb: „Cine nu ar vrea să facă parte din ultima generație și să Îl vadă pe Isus venind în timpul vieții lui?” Ce privilegiu avem să știm că Hristos dorește să revină cât mai curând posibil și că noi putem fi gata pentru venirea Lui și putem împărtăși această speranță printr-o totală dependență de Hristos. Faptele noastre nu ne vor mântui, dar dependența de Hristos și de neprihănirea lui justificatoare și sfințitoare ne va mântui și ne va face tot mai asemenea Lui în fiecare zi. Frați și surori din întreaga lume, noi suntem uniți în speranța că Hristos va veni curând. Rămâneți neclintiți la adevărul lui Dumnezeu!

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a fost chemată să ocupe un loc unic în istorie. Dumnezeu dorește ca biserica Sa să meargă înainte condusă de Hristos Însuși, pe calea care duce spre cetatea cea veșnică. Înaintea rămășiței bisericii lui Dumnezeu stau zilele dificile, deoarece Diavo-

lul pune tot felul de piedici care să împiedice înaintarea Mișcării advente. Noi știm că Omega se apropie și că ea îi va pune la probă pe toți membrii bisericii. Pentru a evita teribila și copleșitoare amăgire, ei trebuie să se bizuie complet pe Dumnezeu.

În clădirea Patrimoniului Ellen G. White de la sediul Conferinței Generale, există un tablou mare numit „Hristos pe calea cea îngustă”, care înfățișează poporul lui Dumnezeu înaintând pe o cărare întortocheată și plină de pericole. Mulți dintre voi l-ați văzut și ați fost impresionați de modul în care veteranul artist adventist de ziua a șaptea Elfred Lee descrie viziunea lui Ellen White despre încercările și biruințele rămășiței bisericii lui Dumnezeu în timp ce înaintază pe calea îngustă. Atât timp cât poporul lui Dumnezeu – atât la nivel individual, cât și ca un corp unit – își păstrează ochii ațintiți asupra lui Hristos, care se află la capătul cărării, va fi în

siguranță. Să încetăm să ne uităm unii la alții, să încetăm să privim către așa-ziiși „experți” din afară, să încetăm să privim la influențele lumești și la practicile contemporane, să încetăm să ne uităm la gândirea teologică rătăcită, să încetăm să ne uităm la metodele de creștere a bisericii inventate de oameni și să ne îndreptăm privirea spre Hristos. Isus Hristos este adevăratul Lider al bisericii și El este Singurul care ne poate conduce în siguranță la căminul nostru ceresc.

Una dintre temele Consiliului Anual 2018 este: „Să ajungem la oameni – credincioși față de profeții Lui.” Noi putem ajunge la oameni doar dacă păstrăm în minte faptul că Dumnezeu a lucrat prin profeții Săi din Biblie și prin activitatea lui Ellen G. White. Ce moment potrivit este aici, la Battle Creek, să ne reamintim de acele texte biblice care afirmă că Dumnezeu lucrează prin profeții Săi!

2 Cronici 20:20: „Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți, încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuiți.”

Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”

Astăzi ne aducem aminte de pietrele de hotar pe care ni le-a lăsat Dumnezeu de-a lungul drumului, până aici, și luăm hotărârea de a avea curaj și încredere cu privire la viitor, pe măsură ce El deschide calea ca biserica Lui să-și împlinească misiunea profetică. Dumnezeu vrea ca noi „să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre”. Această Mișcare adventistă de ziua a șaptea care se află în progres are în față un destin glorios. În numele lui Hristos și prin puterea Duhului Sfânt, noi înaintăm cu încredere în misiunea noastră – aceea de a vesti a doua venire a lui Hristos în contextul soliilor celor trei îngeri. Țineți cu tărie ce aveți!

Modul evident în care Dumnezeu S-a ocupat de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea de-a lungul istoriei ne amintește de dragostea lui veșnică și de dorința Lui ca poporul Său să rămână într-o deplină dependență de El și să împlinească ceea ce El i-a încredințat. Avem multe de învățat nu numai din modul în care Dumnezeu a condus istoria bisericii noastre, ci și din cel în care Și-a condus poporul, în decursul veacurilor, inclusiv pe israeliți. Două relatări biblice cunoscute ilustrează modul cutremurător în care Dumnezeu Își conduce poporul ales:

Iosua 3 ni-i prezintă pe copiii lui Israel apropiindu-se de râul Iordan, după ce rătăciseră prin pustia Sinai timp de patruzeci de ani, ca pedeapsă împotriva celor care nu crezuseră cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu și nici nu se bizuiseră pe puterea Lui. Acei lungi ani de cutreierare prin pustii fuseseră o călătorie miraculoasă.

Patriarhi și profeți, la pagina 483, relatează: „Oastea a pornit spre țărmul Iordanului. Știau totuși că, fără ajutor de la Dumnezeu, nu puteau nădăjdui să treacă de cealaltă parte. În acel timp al anului, primăvara, zăpada care se topea umflase așa de mult apele Iordanului, încât se revărsaseră peste maluri. Era cu neputință să treacă dincolo prin vadurile obișnuite. Dumnezeu voia ca trecerea lui Israel peste Iordan să fie făcută printr-o minune.”

Uneori, Dumnezeu ne conduce prin situații dificile sau chiar imposibile – personal sau ca familie a bisericii – pentru a ne clădi caracterul și a ne inspira credința atunci când vedem cum El Se îngrijește de înaintarea noastră prin acele dificultăți. Dumnezeu vrea să ne aducem aminte de intervențiile Lui în viața noastră, asemenea copiilor lui Israel după ce au traversat Iordanul, așezând pietre de aducere aminte, memoriale care să-I aducă slavă Lui, nu nouă.

Preoții care au dus chivotul până în mijlocul Iordanului au rămas pe loc până a trecut tot poporul. Înainte ca aceștia să plece, Iosua a chemat câte un reprezentant din fiecare seminție, spunându-i să ia o piatră din râu pentru

seminția sa și să facă un monument. În Iosua 4:6,7 citim: „Pentru ca acesta să fie un semn de aducere-aminte în mijlocul vostru. Când vor întreba copiii voștri într-o zi: «Ce înseamnă pietrele acestea pentru voi?» să le spuneți: «Apele Iordanului s-au despiciat în două înaintea chivotului legământului Domnului; când a trecut chivotul Iordanului, apele Iordanului s-au despiciat în două», și pietrele acestea să fie totdeauna o aducere-aminte pentru copiii lui Israel.”

Dumnezeu ne cheamă și pe noi să ne aducem aminte de ceea ce a făcut în trecut în Battle Creek și pretutindeni în lume, ca să alunge orice teamă pe care am putea s-o avem pentru viitor. Nu facem un idol din Battle Creek sau din alte locuri reprezentative pentru misiunea adventistă, ci Îi dăm slavă lui Dumnezeu pentru călăuzirea Sa și... ne amintim! Monumentul acesta construit imediat după trecerea Iordanului avea să le amintească israeliților de ceea ce făcuse Dumnezeu pentru ei. Asta am făcut și noi începând de joi seara – ne-am amintit de călăuzirea măreață a lui Dumnezeu!

Cu toate acestea, El dorește să privim nu doar în urmă, ci și înainte – spre ceea ce va face pentru rămășița Sa în fiecare biserică locală și grupă care își păstrează cu tărie credința, caută redeşeptare și reformă, se implică în proiectele: Misiunea în marile orașe, Lucrarea medicală, Implicarea totală a membrilor, precum și în multe alte proiecte misionare, așteptând și grăbind apropiata venire a lui Hristos.

Luna trecută am avut privilegiul să o cunosc pe Lyudmila Verlan, din Krasnodar, Rusia, care coordonează un proiect misionar adresat persoanelor cu nevoi speciale, proiect intitulat „Rostok” („plantă gingașă” în limba rusă). Lyudmila și colegii ei le oferă o îngrijire excepțională unor persoane cu paralizie cerebrală, autism, dar și cu alte nevoi speciale. Metoda lui Hristos pe care Lyudmila o folosește pentru a se apropia de tineri este uimitoare; ea apelează la muzică, artă, exercițiu fizic și la educația specializată pe nevoi. Rezultatele sunt inspiratoare și mult binecuvântate de Dumnezeu, întrucât sunt urmați pașii lui Hristos. Susțineți astfel de inițiative din biserica locală sau din zona dumneavoastră, fiind parte a programului „Implicarea totală a membrilor”.

În luna august a acestui an, am mai primit o altă dovadă a călăuzirii lui Dumnezeu când am participat la o campanie de evanghelizare prin grupe mici – o întâlnire dinamică ținută în Puebla, Mexic, unde au participat aproape 5 000 de coordonatori ai grupelor mici din Uniunea Mexicană Inter-Oceanică. Acest congres din cadrul ITM (Implicarea totală a membrilor) a fost marcat de entuziasmul debordant al bărbaților, femeilor, tinerilor și vârstnicilor – cu toții concentrați pe misiunea bisericii noastre. Oamenii aceștia nu s-au lăsat distrași de lucruri lumești sau de vreo problemă mai puțin importantă și s-au implicat trup și suflet în lucrarea de salvare a seme-

nilor. Lucrarea Duhului Sfânt s-a văzut negreșit. În 2017, Uniunea Mexicană Inter-Oceanică a înregistrat peste 15 000 de botezuri. În 2018 deja sunt consemnate 14 000, cu posibilitatea de a se ajunge la 20 000 până la sfârșitul acestui an. Aceasta este puterea Duhului Sfânt, aceasta este Implicarea totală a membrilor! Această Uniune, la fel ca multe altele din jurul lumii, se concentrează pe misiunea bisericii. Tema întâlnirii din Puebla a fost „Primerro la Mision!” (Mai întâi misiunea). A fost de-a dreptul emoționant să vezi accentul misionar pe care l-au pus și credința lor puternică în Cuvântul lui Dumnezeu. Acești membri deosebit de prețioși sunt inspirați de călăuzirea lui Dumnezeu din trecut și de ceea ce El vrea să facă pentru ei în viitor.

Așadar, cum ne ajută perspectiva trecutului să fim inspirați pentru viitor? Săptămâna următoare, când veți pleca de aici, ce fel de vești veți duce acasă, pe fronturile din întreaga lume? Va fi un raport bun sau unul negativ? Vă veți lega de vreo problemă care s-a discutat sau veți duce mandatul ceresc încredințat fiecărui adventist de ziua a șaptea? În planurile misionare pe care le veți face, veți păstra perspectiva noastră unică despre timpul sfârșitului? Cu ce fel de gânduri vă veți întoarce de la acest Consiliu Anual din 2018 pentru a-i inspira pe copiii lui Dumnezeu din întreaga lume?

Totul depinde de perspectiva pe care o aveți. Pentru că suntem Israelul spiritual din aceste timpuri, poporul pe care Hristos îl conduce în călătoria sa spre cer pe calea îngustă, haideți să revenim la poporul Israel și la călătoria lor către țara promisă. Cu patruzeci de ani înainte de acel moment solemn când poporul traversează Iordanul și ridică un monument, Moise trimite douăsprezece iscoade în Canaan pentru a afla tot ce se putea despre țara pe care Dumnezeu le-o promisese. Oare cu ce vești aveau să se întorcă?

Haideți să citim împreună din Numeri, capitoul 13. În ultima parte a versetului 20, Moise îi îndeamnă: „Fiți cu inimă și luați cu voi roade din țară.” După patruzeci de zile, cei doisprezece se întorc la Moise cu un raport al celor văzute.

Versetul 23 ne spune că au tăiat un ciorchine de struguri atât de mare că era nevoie de doi oameni să îl transporte; au adus cu ei și rodii și smochine.

În versetul 27, ei declară: „Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere și iată-i roadele.” Raportul era bun. Cu toate acestea, cum se întâmplă de fapt cu multe alte rapoarte, este adăugat un element negativ care strică totul. În versetul 28, zece dintre cei doisprezece declară: „Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sunt întărite și foarte mari...” Și astfel raportul devine negativ.

În momentul acesta intervine Caleb și liniștește poporul, spunând în versetul 30: „Haidem să ne suim și să punem mâna pe țară, căci vom fi biruitori!” Cele zece iscoade se opun în versetul 31, spunând: „Nu putem să

ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi.” Ei continuă apoi, declarând în mod eronat că țara îi mănâncă pe locuitorii ei, lucru care nu era adevărat, întrucât tocmai spusese că în ea curgeau lapte și miere. Au spus că au văzut acolo uriași, iar în versetul 33, că „față de ei parcă eram niște lăcuste”. Ei sufereau de „complexul lăcustelor”. Când priviți la biserica locală, la Conferință, în teritoriu, la Uniune sau Diviziune, prin puterea Duhului Sfânt, scăpați de „complexul lăcustelor”. Opriți-vă din a mai spune lucruri precum: „O, este prea greu să venim cu Biblia și cu lucruri spirituale în fața oamenilor din această zonă seculară, păgână sau necredincioasă. Nimeni nu ar acorda atenție unei biserici așa mici ca a noastră. Suntem ca niște lăcuste; ce rost are să mai încercăm ceva?” Gândind astfel, veți aduce un raport negativ.

Frați și surori din întreaga lume, noi nu suntem lăcuste! Suntem adventiști de ziua a șaptea, conduși de Însuși Isus Hristos.

Haideți să aducem vești bune! Suntem rămășița poporului lui Dumnezeu; am fost binecuvântați cu un mesaj special, cu o misiune și cu un nume prin care ne identificăm drept cei care „păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos”. Cât de greu trebuie să le fi fost pionierilor noștri care mergeau pe străzile din Battle Creek să-și imagineze că această mișcare avea să crească și să cuprindă întreaga lume cu aproape 21 de milioane de membri în 215 țări!

În timp ce suntem conduși de Hristos pe calea îngustă nu trebuie să uităm că în acea perioadă timpurie din istoria bisericii, când studiul biblic predomina, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea era, în general, condusă de tineri. Îi implor pe tinerii noștri de azi să ia o poziție fermă de partea adevărului biblic și să redobândească această prețioasă moștenire spirituală. Implicați-vă în biserica locală, în proiecte de misiune și în proclamarea adevărului prin evanghelizare personală și publică. Îi îndemn pe cei vârstnici să-și ia timp și să-i cunoască pe tineri. Încurajați-i! Învățați-i! Dați-le de lucru și trimiteți-i în satele și orașele din împrejurimi cu programe precum „Un an pentru Hristos” și alte proiecte și activități misionare. A fost un privilegiu pentru mine să particip la Congresul mondial al liderilor de tineret de anul acesta din Kassel, Germania, congres organizat de Departamentul de Tineret al Conferinței Generale și de liderii Diviziunii. A fost cu adevărat emoționant să văd lideri spirituali din toată lumea atât de dedicați, pătrunși de misiunea bisericii și dispuși să se lase călăuziți de Duhul Sfânt în încheierea lucrării lui Dumnezeu. Încurajați-i pe tineri să aibă o relație strânsă cu Dumnezeu prin intermediul studiului biblic și al rugăciunii... și apoi să fie cu totul dedicați misiunii și slujirii. Nu cădeți în ispita de a lucra doar pentru a-i amuza pe tineri, ci învățați-i atât pe ei, cât și pe ceilalți membri cum să ia parte la slujirea semenilor. Nu cedați influențelor lumești și charismatice care par să

se infiltreze în serviciile bisericii noastre printr-o muzică nepotrivită care umple mințile oamenilor și aduce slavă eului și nu lui Dumnezeu. Haideți să hrănim viața noastră spirituală, păstrând mereu un cântec de laudă în inimă, intonând imnuri prețioase și cântări care ne aduc mai aproape de Cer. Ajuțați-i pe cei care vă sunt alături în această călătorie pe calea îngustă să reziste impulsului puternic de a-și baza credința pe nisipurile mișcătoare ale confuziei emoționale, care îi conduc departe de adevărul biblic sănătos. În schimb, învățați-i să-și pună încrederea în stânca puternică a Cuvântului lui Dumnezeu, să se bazeze pe un „așa zice Domnul” și să „țină fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre”.

În luna septembrie am avut privilegiul să vizitez un mic centru evanghelic din Mysen, Norvegia. Pentru noi a fost o experiență specială să-i cunoaștem pe lucrătorii și studenții Școlii Misionare Matteson, o instituție care lucrează împreună cu Uniunea Norvegiană și cu Diviziunea Trans-Europeană. An de an, acest centru de misiune acceptă doisprezece studenți pe care îi învață cum să câștige oameni pentru Hristos prin diverse proiecte misionare. Am fost mult impresionat de dedicarea și dragostea lor pentru Dumnezeu, de modul natural, gingaș și simplu în care înțeleg viața... Faptul că Hristos domnea în inimile lor se vedea limpede. Sunt mândru de tinerii noștri dedicați care se concentrează pe Cuvânt și dau totul pentru Hristos, aducând un raport bun.

Biserica Adventistă timpurie s-a format în urma studiului biblic intens și a rugăciunii sincere pentru cunoașterea adevărului. Ei au fost conduși de Duhul Sfânt și astfel au descoperit doctrinele biblice, stâlpii credinței noastre, care ne sunt atât de prețioși. Acești pionieri dedicați din Battle Creek și din alte zone au crezut exact ceea ce au descoperit în Biblie, chiar dacă acest lucru îi ducea departe de unele dintre cele mai populare erori din bisericile acelor timpuri. În *Parabolele Domnului Hristos*, la pagina 79, citim: „Și la fel ca în primele veacuri, adevărurile deosebite pentru zilele noastre nu se găsesc la cei investiți cu autoritate ecleziastică, ci la bărbații și femeile care nu se socotesc prea învățați și nici prea înțelepți ca să mai creadă în Cuvântul lui Dumnezeu.” Ne referim la aceste adevăruri prețioase ca „doctrine fundamentale” – ele sunt monumente, stâlpi care ne aduc aminte de credința descoperită de pionierii noștri umili și consacrați... Acești stâlpi nu trebuie mutați! Tu și cu mine suntem moștenitorii acestei bogății biblice câștigată de pionieri. Nu spuneți niciodată că doctrinele noastre sunt uscate, legaliste și lipsite de valoare... Este viață și putere în oricare din ele și asta pentru că Hristos Se află la baza și în centrul tuturor lucrurilor pe care le credem ca biserică.

Nu fiți lăcuste! Întoarceți-vă cu vești mari de la Consiliul Anual din 2018! Nu vă fie rușine niciodată să spuneți că sunteți adventiști de ziua a șaptea sau să vorbiți despre acest nume cu un zâmbet larg. Este un nume prețios, care

ne amintește de unde venim, de faptul că Dumnezeu ne este Creator, că El a făcut lumea în șase zile literale și că s-a odihnit în ziua de Sabat. Acest nume valoros, ales de pionierii noștri, nu spune doar care e originea noastră, ci și încotro mergem. Ca adventiști, credem în revenirea apropiată, literală, audibilă și vizibilă a lui Hristos. Cât de prețioasă este această moștenire primită din Cer de pionierii noștri și dată acum nouă pentru a înțelege că avem un trecut cu viitor!

Ce fel de raport veți aduce de la acest Consiliu Anual din 2018? Va fi un raport de abandonare a mesajului nostru distinctiv, un mesaj care a făcut ca această biserică să fie o sursă de lumină atât de puternică pentru lume sau vă veți lăsa conduși de Dumnezeu în timp ce ducem misiunea mai departe, înaintând spre Țara făgăduinței?

În cartea *Evanghelizare*, la pagina 696, citim: „Cei patruzeci de ani de necredință, murmurare și răzvrătire au ținut Israelul din vechime în afara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. Făgăduințele lui Dumnezeu nu au dat greș în niciuna dintre cele două situații. Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare și certurile din așa-zisul popor declarat al lui Dumnezeu sunt cele care ne-au ținut atât de mulți ani în această lume a păcatului și a întristării...

Prin vestirea Evangheliei în lume, noi avem puterea de a grăbi revenirea Domnului nostru.”

Dumnezeu contează pe noi să ne întoarcem cu un raport bun! Prin puterea Duhului Sfânt, predicarea soliilor celor trei îngeri se va răspândi ca focul în miriște. Programul „Implicarea tuturor membrilor” îl cheamă pe fiecare să facă ceva pentru Hristos. În *Evanghelizare*, la pagina 699 citim: „Când se va manifesta o consacrare deplină a întregii inimi pentru slujirea lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște acest fapt prin revărsarea fără măsură a Duhului Său; lucrul acesta nu va avea loc însă dacă marea majoritate a membrilor bisericii nu lucrează împreună pentru Dumnezeu.”

Prețutendeni în lume aflăm despre moduri în care Dumnezeu lucrează pentru a întoarce inimile oamenilor către El, către adevăr. În luna ianuarie a acestui an, comitetul senior al Conferinței Generale s-a întrunit undeva lângă orașul Cancun, Mexic, pentru o întâlnire anuală de planificare într-o locație folosită deseori de Diviziunea Inter-Americană pentru diverse întâlniri. Cel care a organizat multe dintre aceste programe este Jorge Molina, deținător al unei companii de organizare a evenimentelor. De-a lungul timpului, Jorge a lucrat împreună cu biserica noastră, a ascultat și a privit. Inima lui a fost mișcată

la aceste întâlniri de oameni pe care i-a cunoscut și de adevărul biblic. Astfel, Duhul Sfânt a lucrat în tăcere la inima lui Jorge.

Ajunș la Aeroportul din Cancun, Jorge mi-a șoptit: „Frate pastor, cât timp sunteți aici, aș vrea să vorbim despre un lucru important.” L-am asigurat că vom găsi timp pentru asta. Puțin mai târziu am avut o discuție foarte plăcută, în care Jorge mi-a mărturisit că, după toți acești ani în care i-a ascultat și privit pe adventiștii de ziua a șaptea, a luat hotărârea să se boteze. Ce veste! Am stabilit apoi ca Jorge să facă studii biblice cu pastorul Presen Delgadillo din Biserica Guadalajara. Astăzi, Jorge va fi botezat... Bun venit, Jorge! Și îi urăm „bun venit” și lui Derek, fiul său, care va fi martor la acest botez. Jorge este un exemplu extraordinar al roadelor strănse prin Implicarea totală a membrilor. Mulți membri ai bisericii, pastori și administratori s-au implicat pentru a-l ajuta pe Jorge să-L cunoască pe Isus ca Mântuitor personal. Jorge, este un privilegiu să te primim ca unul dintre cei mai noi „pionieri” ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea! Am privit în urmă și am văzut cum Dumnezeu Și-a condus biserica în trecut, iar acum vedem cum El conduce viața ta! Extraordinar! Datorită mărturiei puternice pe care o dai astăzi, noi putem fi siguri că Dumnezeu ne va conduce în viitor... căci de nimic nu trebuie să ne temem, decât de a uita cum Dumnezeu ne-a condus în trecut. Acum, Jorge, este privilegiul nostru să fim martori ai botezului tău. Cel care te va boteza este Israel Leito, fost președinte al Diviziunii Inter-Americane, recent ieșit la pensie; va fi asistat de pastorul Delgadillo. Frate Leito, vă invit!

Despre asta este vorba în proiectul Implicarea totală a membrilor – despre predicarea soliilor celor trei îngeri! Aceasta este misiunea noastră. Hristos vine curând! Acum, Jorge face parte din familia noastră, întrucât calitatea lui de membru a fost discutată și aprobată de Bi-

serica Adventistă Guadalajara înainte de botezul lui de azi. Haideți să-i urăm „bun venit!” intonând împreună imnul „Sfântă Speranță” (rugăciune pentru Jorge).

Astăzi, după ce am privit în trecut și am fost inspirați, ridicând „pietre de hotar” în semn de aducere aminte a călăuzirii lui Dumnezeu, vă îndemn să înaintăm pe calea îngustă către Cer sub conducerea lui Hristos Însuși. Ca răspuns la întrebarea „ce înseamnă aceste pietre”, fie ca de astăzi și până când va reveni Hristos să răspundem aducând un raport bun. Raportul acesta este vestea că El vine curând! Revenirea lui Hristos va fi punctul culminant al lucrării pe care a început-o pentru noi în trecut și pe care suntem convinși că o va duce până la capăt. În curând, vom vedea la Răsărit un mic nor întunecat, cât jumătate din mâna unui om... El va deveni din ce în ce mai mare, din ce în ce mai strălucitor... tot Cerul revărsat într-un singur punct culminant din istoria acestui pământ. Printr-o minune, orice ochi îl va vedea. Iar atunci, așezat pe tronul Său și înconjurat de milioane de îngeri, îl vom privi pe Cel atât de mult așteptat... nu pe Mielul umil și junghiat, nu pe Marele-Preot, ci pe Împăratul împăraților și pe Domnul domnilor, pe Isus Hristos, Răscumpărătorul nostru! Atunci vom privi în sus și vom zice: „Acesta este Dumnezeu pe care L-am așteptat și El ne va mântui.” Hristos va privi spre noi și va spune: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău!”, după care ne vom înălța să-L întâlnim pe Domnul și să mergem Acasă, unde vom fi cu El pentru veșnicie!

Haideți să ne dedicăm viețile, talentele, resursele și timpul pentru a încheia lucrarea lui Dumnezeu, privind în urmă pentru a înainta spre viitor! Dumnezeu ne-a promis puterea Lui pentru a încheia lucrarea – El va revărsa ploaia târzie pentru predicarea celor trei solii ca o biserică unită.

Ești pregătit pentru misiune și pentru a predica ultima solie de avertizare celor din comunitatea ta și milioanele de oameni din orașele și satele din împrejurimi? Ești gata să te implici în lucrarea medicală, ajutându-i pe oameni să trăiască la superlativ aici, dar și pentru veșnicie? Ești gata să te lupți cu Dumnezeu cerând redeșteptare, reformă și ploaia târzie a Duhului Sfânt pentru predicarea adevărului biblic? Ești gata să înaintezi în lucrarea lui Dumnezeu, având ochii îndreptați spre apropiata venire a lui Hristos?

Dacă răspunsul este „da”, te invit să te ridici în semn de consacrare față de Dumnezeu și cu toții să ne unim vocile pentru a intona imnul „I’ll Go Where You Want Me To Go.” (Voi merge acolo unde Tu vrei). ■

Ted N.C. Wilson este președintele Conferinței Generale a adventiștilor de ziua a șaptea.

Dumnezeu ne-a promis puterea Lui pentru a încheia lucrarea.

RĂMĂNEȚI ÎN EL

Implicarea credincioșilor în cadrul campaniei „Asemenea Lui” ne-a provocat să visăm la mai mult, entuziasmați de faptul că membrii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România sunt doritori să dezvolte o cultură a misiunii, identificând noi modalități de predicare a Evangheliei.

În anul misionar 2017–2018, sub mottoul „E Timpul să fii... unul dintre cei 7 000”, ne-am asumat ca valoare fundamentală autenticitatea și i-am chemat din anonim pe cei șapte mii care nu și-au plecat genunchiul decât pentru rugăciune. Pe platforma online s-au înscris 3 202 persoane care și-au manifestat dorința de a susține un seminar cu cel puțin o persoană neadventistă. A fost un succes sau un eșec? A fost un început sau un sfârșit?

Izvoare de bucurie

„Hristos Însuși a mers pe drumul cel aspru, care stă înaintea noastră și a netezit calea pentru picioarele noastre. Pe tot parcursul drumului prăpăstios care duce spre viața veșnică, sunt izvoare de bucurie, care să-l învioreze pe cel istovit.”¹ Să privim la câteva crâmpoie de bucurie, conștienți fiind că lucrarea lui Dumnezeu este ceva ce putem surprinde, dar nu putem cuprinde.

Experiențele deosebite au pornit din camera de rugăciune. Lucrarea de la om la om este încă posibilă în România. Pastori și membri laici au făcut din casa lor o biserică: „Am rămas surprins să văd un ortodox care învață doctrinele biblice adventiste ca să le predea soției lui, pentru botez.”

Mulțumim lui Dumnezeu pentru cele 108 biserici adventiste implicate direct în activitatea din penitenciare. Media botezurilor pe ultimii ani a fost de 27 persoane/an.

În acest an misionar s-au desfășurat 58 de campanii de colportaj și acțiuni precum Pastor Valdenz și Student Valdenz, totalul vânzărilor de carte fiind de peste 1,5 milioane lei. Editura Viață și Sănătate se situează pe locul 9 în Top 10 edituri adventiste la nivel mondial.

Romania Youth Challenge, pentru prima dată în România în această vară, a reprezentat o adevărată provocare pentru zece tineri studenți angajați în lucrarea de colportaj, care au lucrat în diferite orașe ale țării, pentru a-și acoperi cheltuielile de școlarizare pentru anul următor.

Hope Discovery este un proiect nou al Centrului Media Adventist din România. Platforma video online e deschisă în limba română și în limba engleză, oferind publicului larg conținut educațional în domenii precum spiritualitate, creaționism, educație, sănătate.

Pentru promovarea Bibliei în rândul copiilor și tinerilor din biserică s-a organizat Olimpiada de religie, la care au participat 346 de copii.

Studentii adventiști – AMiCUS – cu peste 1 000 de voluntari activi în toată țara, au organizat AMiCUS Cusine, un proiect de evanghelizare prin sănătate, clase de gătit și întâlniri tematice în centrele universitare din România. Implicarea este o condiție pentru rămânerea în biserică.

Interesul pentru misiunea externă a crescut în ultima perioadă. Proiectele misionare desfășurate în Zambia, Malawi, Namibia, India, Armenia, cu participarea credincioșilor din România, ne încântă și așteptăm ca acel zel misionar să se regăsească și în proiectele interne de misiune.

Isus revine

Trăim în mijlocul unei societăți care se înstrăinează tot mai mult de Dumnezeu Scripturii, care se afundă în materialism și imoralitate. Dar tocmai această generație are mare nevoie să audă că Isus revine. „Iată Eu vin curând!” (Apocalipsa 22:12). Aceasta este misiunea Lui și a noastră!

Prezența celor două mii de credincioși la Congresul de Misiune „Isus revine”, de la Brașov, ne încurajează, dar întrebarea rămâne: „Cum putem mobiliza biserica pentru încheierea lucrării?” Să identificăm câteva răspunsuri:

1. Să le oferim oamenilor Biblia

Opiniile noastre nu îi vor ajuta prea mult pe cei necredincioși. Sfânta Scriptură, Biblia, este singura care schimbă inimile oamenilor. Este adevărul care ne eliberează. Niciun alt mesaj nu transformă oamenii în sfinți.

**MOBILIZARE
PENTRU MISIUNE
STEFAN
TOMOIAGA**

**„ȘI ACUM, COPILAȘILOR,
RĂMĂNEȚI ÎN EL, PEN-
TRU CA ATUNCI CÂND SE
VA ARĂTA EL, SĂ AVEM
ÎNDRĂZNEALĂ ȘI, LA VENI-
REA LUI, SĂ NU RĂMÂNEM
DE RUȘINE ȘI DEPĂRȚAȚI
DE EL.” (1 IOAN 2:28)**

2. Să ne bazăm pe puterea Duhului Sfânt

Duhul Sfânt este cel mai mare evanghelist. Rugăciunea pentru prezența Duhului Sfânt este esențială. Deși este importantă excelența, ca valoare asumată, prezența Duhului Sfânt este ceea ce ne face diferiți de orice altă organizație: „Voi turna din Duhul Meu în acele zile” (Ioel 2:28).

3. Să folosim darul spiritual al fiecăruia

Nu putem să depindem doar de cei care au darul predicii. Dumnezeu cheamă pe fiecare credincios să transmită vestea cea bună semenilor. Nu există spectatori în misiunea lui Dumnezeu. Drumul către casa unui prieten nu este niciodată lung. Cine știe dacă nu cumva prietenul tău nu a venit la biserica ta pentru că încă nu a mâncat la masa ta. Valorifică darul ospitalității!

„Inima lui Dumnezeu e mișcată. Sufletele sunt foarte prețioase înaintea Sa. Pentru lumea aceasta a plâns Hristos în agonie; pentru lumea aceasta a fost El răstignit. Dumnezeu a dat pe Fiul Său, pe singurul Său Fiu, pentru a-i salva pe păcătoși, și El dorește ca noi să-i iubim pe oameni așa cum ne-a iubit El pe noi. Pe cei care au cunoștința adevărului, Dumnezeu dorește să-i vadă ducând și semenilor lor cunoștința aceasta. Timpul este scurt; iată vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra. Cei care astăzi se simt fericiți în lumina adevărului prezent să se grăbească să-l dea și altora.”²

Rămâneți în El

A supraviețui, nu înseamnă a trăi! Biserica lui Hristos trăiește sau supraviețuiește? Întrebarea crucială: „Cum este relația ta personală cu Dumnezeu?” greu primește răspuns. „Legătura mea cu Dumnezeu este wireless, iar legătura cu biserica este analoagă”, este răspunsul unui tânăr. Putem să rămânem în El, dar departe de biserica Lui? A trăi înseamnă a rămâne în El, a locui cu Domnul Isus Hristos. Numai aceia care rămân în El vor fi pregătiți să-L întâmpine la venirea Lui.

Suntem îndemnați prin versetul biblic din 1 Ioan 2:28 „să avem îndrăzneală”, adică „încredere” (KJV) sau, din greacă, *parresia*, „libertate de vorbire”, de unde „îndrăzneală”. Cu-vântul acesta este folosit de Ioan de 13 ori în cele 31 de ocazii în care apare în Noul Testament. Este vorba de o persoană căreia, deoarece a rămas statornică în Domnul Hristos, nu îi este teamă să se întâlnească cu El la venirea Sa. „Cei care își petrec viața cu Domnul lor, Îl vor saluta la venirea Lui.”³ Păcătoșii pocăiți îl vor întâmpina având asigurarea că sunt copiii lui Dumnezeu.

„Drumul poate fi aspru și urcușul stâncos; pot fi prăpăstii în dreapta și în stânga; putem avea parte de multă trudă pe drumul nostru; când suntem istoviți, când tânjim după odihnă, trebuie să muncim mai departe; când suntem slăbiți, trebuie să luptăm; când suntem descurajați, încă trebuie să nădăjduim; cu Hristos, ca Îndrumător al nostru, vom ajunge în cele din urmă în cerul atât de mult dorit.”⁴ ■

¹ Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 140.

² Idem, *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 135.

³ *Comentarii biblice AZȘ, 1 Ioan 2:28*.

⁴ Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 140.

Ștefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

BUCURIA SLUJIRII

Toți cei care se consacră lui Dumnezeu într-o lucrare de slujire dezinteresată pentru omenire se află într-o relație de colaborare cu Domnul slavei. Acest gând face munca plăcută, întărește voința și pregătește sufletul pentru orice ar putea veni. Când lucrează cu o inimă lipsită de egoism, înnobilați de gândul că sunt părtași ai suferințelor lui Hristos și beneficiind de simpatia Sa, lucrătorii sporesc bucuria Sa și aduc laudă și onoare Numelui Său. Fiind părtași cu Dumnezeu, cu Hristos și cu sfinții îngeri, ei sunt înconjurați de o atmosferă cerească, o atmosferă care aduce sănătate pentru trup, putere pentru intelect și bucurie în suflet.

Toți cei care se consacră în slujba lui Dumnezeu cu trupul, sufletul și mintea vor primi fără încetare o nouă înzestrare cu putere fizică, intelectuală și spirituală. Resursele inepuizabile ale cerurilor sunt la dispoziția lor. Domnul Hristos le dă suflarea Duhului Său, viață din viața Sa. Duhul Sfânt investește energiile Sale cele mai înalte pentru a lucra în inimă și în minte.” – *Slujitorii Evangheliei*, 513.

Dincolo de preocuparea pentru statisticile descurajante din ultimii ani, cred că o mai mare îngrijorare ar trebui să stârnească lipsa de entuziasm în slujire, de consacrare totală a pastorilor și a membrilor bisericii. Dumnezeu ne îndeamnă (Galateni 6:9) să nu fim preocupați, în primul rând, de seceriș sau, mai grav, doar de seceriș (cum din păcate se întâmplă de multe ori), ci să ne concentrăm pe facearea binelui, urmând ca secerișul să fie doar o consecință a slujirii dezinteresate și un rezultat al lucrării Duhului Sfânt în viața celor aduși la picioarele lui Hristos. Nimic nu se compară cu un lucrător care se bucură de slujirea lui, căruia îi place să facă binele pentru că își iubește semenii. Să

facem din slujire o plăcere reală, cred că aceasta ar trebui să fie ținta noastră. Implicațiile sunt multe și importante. Dar cel mai mare câștig, cu siguranță, îl va reprezenta faptul că biserica (pastori și membri) va fi pregătită pentru întâlnirea cu Domnul Isus. Un popor care slujește cu bucurie, gata oricând de plecare de pe pământul acesta, este, cred, visul lui Dumnezeu și ar trebui să fie dezideratul nostru, al fiecăruia.

În afară de statisticile obișnuite, cele legate de numărul de membri și biserici – la nivel național, de diviziune și mondial –, vă propun să observăm și câteva statistici despre spiritualitatea creștinilor adventiști din Diviziunea Inter-Europeană, din care face parte și țara noastră. Sunt date recente, rezultatul unui sondaj de opinie (Membership Survey) realizat la finalul anului 2017, în diviziunea noastră, EUD. Au participat 3 865 de membri, din 208 biserici, România având cel mai mare număr de participanți: 1 731 membri, din 95 de biserici.

1. Situația statistică a numărului de membri pe Conferințe. Se poate observa: scăderea numărului de membri la finalul celui de-al treilea trimestru, numărul relativ mic de botezuri, dar și faptul că avem totuși două conferințe care au o creștere, chiar dacă destul de mică.

„SĂ NU OBOSIM ÎN
FACEREA BINELUI, CĂCI, LA
VREMEA POTRIVITĂ VOM
SECEA, DACĂ NU VOM
CĂDEA DE OBOSEALĂ.”
(GALATENI 6:9)

Conferință	Nr. membri 1 ian. 2018	Intrări		Ieșiri			Număr membri 30 sept. 2018	Procent creștere/ scădere
		Botez + mărt. + rebot.	Scris. rec.	Scris. rec.	Deces	Excludere + ștergere		
Banat	6 648	160	67	66	87	55	6 667	+0,29
Moldova	12 117	164	144	184	156	91	11 994	-1,01
Muntenia	18 199	317	241	222	301	154	18 080	-0,65
Oltenia	10 782	175	238	251	176	105	10 663	-1,10
Transilvania Nord	7 531	135	62	62	99	33	7 534	+0,04
Transilvania Sud	9 344	130	104	93	150	64	9 271	-0,78
Total	64 621	1 081	856	878	969	502	64 209	-0,64

2. Situația participării la serviciul divin de dimineață și la Școala de Sabat.
Observați participarea mai scăzută la Școala de Sabat, uneori cu aproape 50%.

Conferință	Nr. membri	Medie parti- cipanți ser- viciul divin	Medie parti- cipanți Școala de Sabat	Procent par- ticipare ser- viciul divin	Procent participare Școala de Sabat
Banat	6 667	4 517	3 267	68	49
Moldova	11 994	8 556	7 449	71	62
Muntenia	18 080	11 652	8 911	64	49
Oltenia	10 663	7 250	6 301	68	59
Transilvania Nord	7 534	5 143	3 906	69	52
Transilvania Sud	9 271	6 596	4 784	71	52
Total	64 209	43 714	34 618	68	54

3. Situația numărului de botezuri comparativ cu retragerea calității de membru. La fina-
lul celui de-al treilea trimestru al anului în curs, avem, probabil (în paranteze este trecu-
tă situația la finalul lunii septembrie), cel mai mic număr de botezuri din ultimii 10 ani.

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018 sept.
Botez + m.c. + rebotez	1 778 (1 402)	2 283 (1784)	1 946 (1556)	1 650 (1313)	1 594 (1289)	1 535 (1220)	1 496 (1208)	1 536 (1283)	1 494 (1186)	1 676 (1378)	1 081
Excluderi + ștergeri	792	665	692	598	571	498	518	426	750	542	502
Procent pierderi	45%	30%	36%	36%	36%	32%	35%	28%	50%	32%	46%

4. Situația numărului de membri în Diviziunea Inter-Europeană.

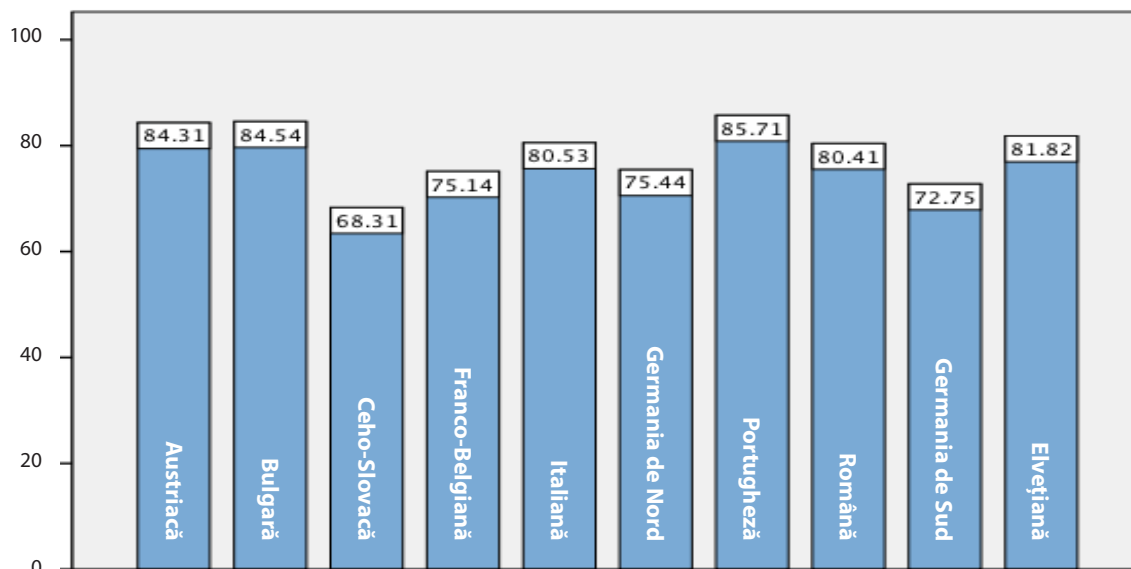
Uniune	Biserici	Membri ianuarie 2017	Botezuri și mărturisiri de credință	Decese	Excluderi și ștergeri	Membri decembrie 2017
Austria	54	4 198	103	52	35	4 245
Bulgaria	118	7 098	240	147	62	7 118
Cehia/Slovacia	188	9 810	174	153	97	9 736
Franța/Belgia	165	17 291	412	76	87	17 874
Italia	110	9 535	118	31	108	9 486
Germania de Nord	337	19 404	310	339	118	19 321
Germania de Sud	221	15 564	307	190	100	15 627
Portugalia	94	9 339	217	89	78	9 449
România	1 095	64 885	1,627	1 352	542	64 621
Spania	110	16 563	515	76	287	16 740
Elveția	54	4 652	128	60	25	4 762
Diviziunea Inter-Europeană	2 546	178 339	4 151	2 565	1 539	178 979

5. Situația statistică a membrilor la nivel mondial, la finalul anului 2017.

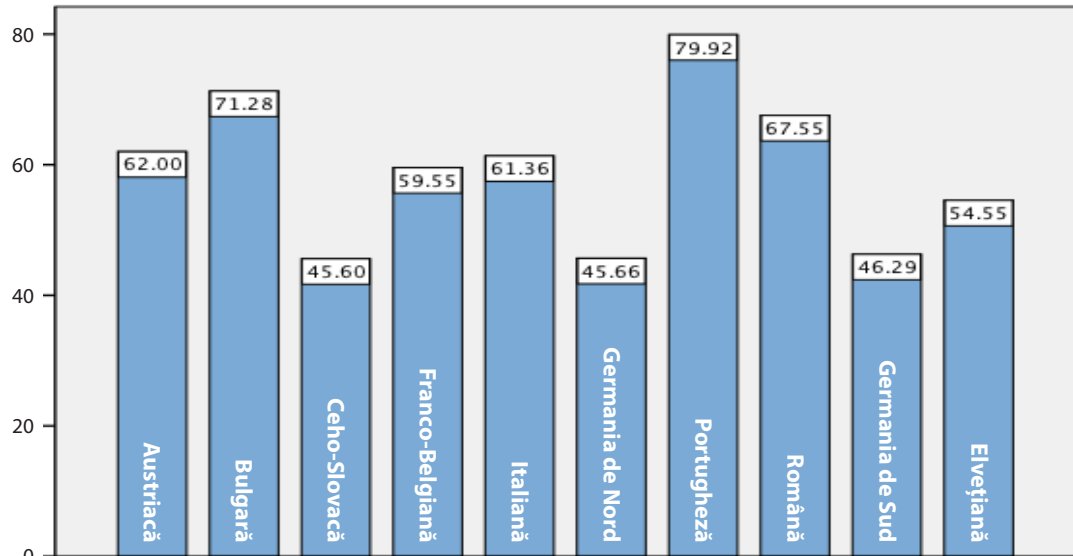
Nr. crt.	Diviziune/Misiune/Câmp	Botezuri și mărturisiri de credință	Total membri
1	Africa Centrală și de Est	388 035	3 844 316
2	Euro-Asia	3 069	109 994
3	Inter-Americană	184 943	3 787 546
4	Inter-Europeană	4 257	178 979
5	America de Nord	37 580	1 249 715
6	Asia de Nord-Pacific	18 172	733 549
7	America de Sud	231 406	2 481 935
8	Pacificul de Sud	39 468	512 055
9	Africa de Sud – Oceanul Indian	268 121	3 873 848
10	Asia de Sud	31 280	1 603 952
11	Asia de Sud-Pacific	81 417	1 482 143
12	Trans-Europeană	2,288	87 725
13	Africa de Vest și Centrală	62 632	776 837
14	Uniunea Nord Africa și Orientul Mijlociu	203	3 986
15	Câmpul Israel	60	767
	TOTAL	1 352 931	20 727 347

6. Statistici cu activitățile spirituale ale membrilor AZȘ în Uniunile Diviziunii Inter-Europene:

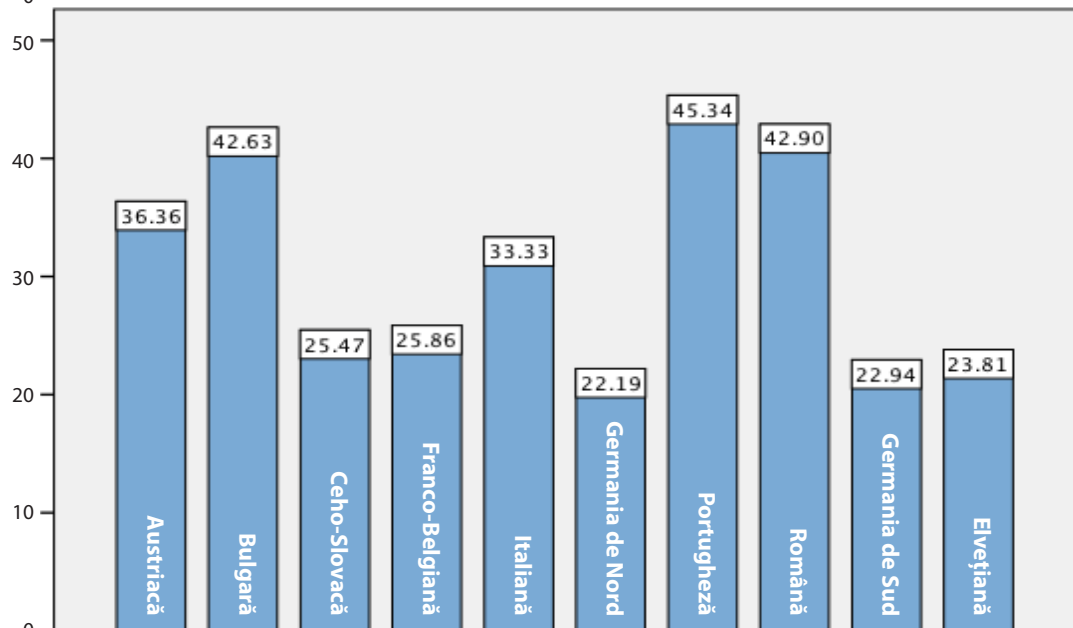
a. Citesc Biblia mai mult de o dată pe săptămână.

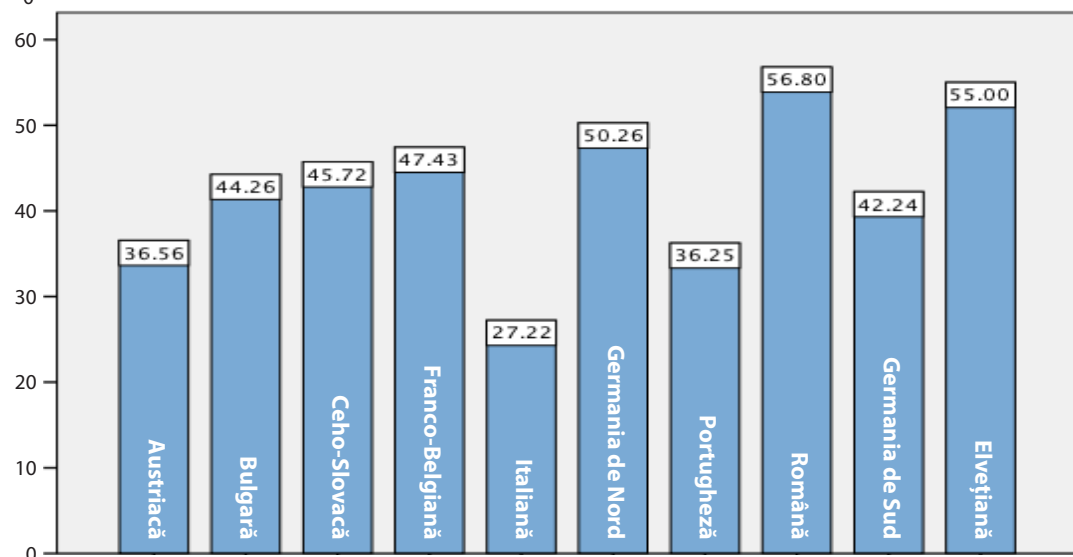
b. Studiez pentru Școala de Sabat mai mult de o dată pe săptămână.

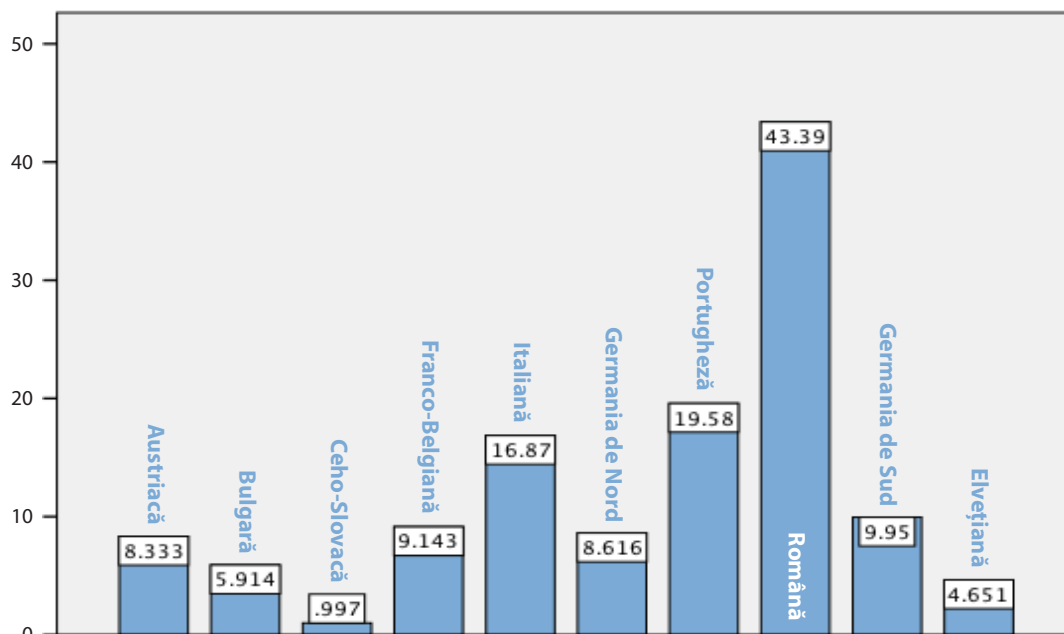

c. Studiez Spiritul Profetic mai mult de o dată pe săptămână.

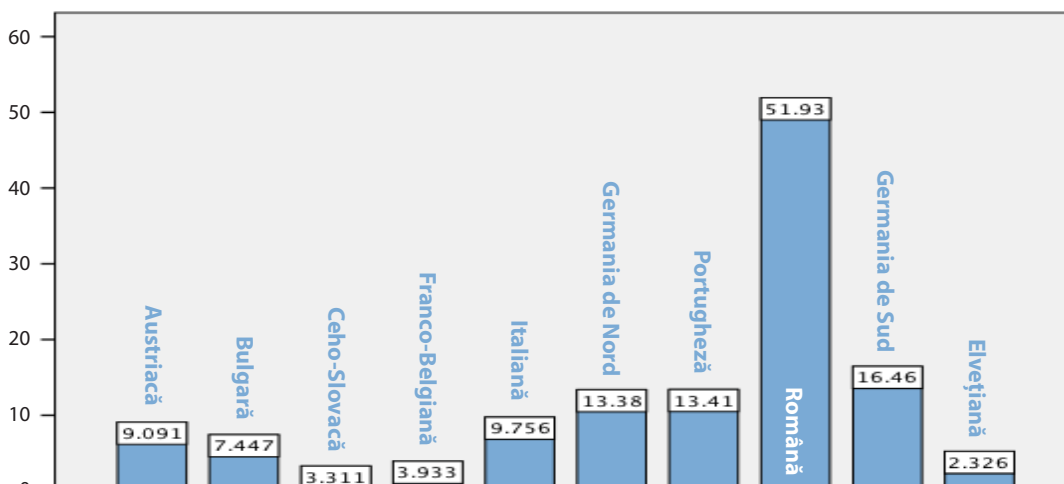

d. Închinare în familie mai mult de o dată pe săptămână.

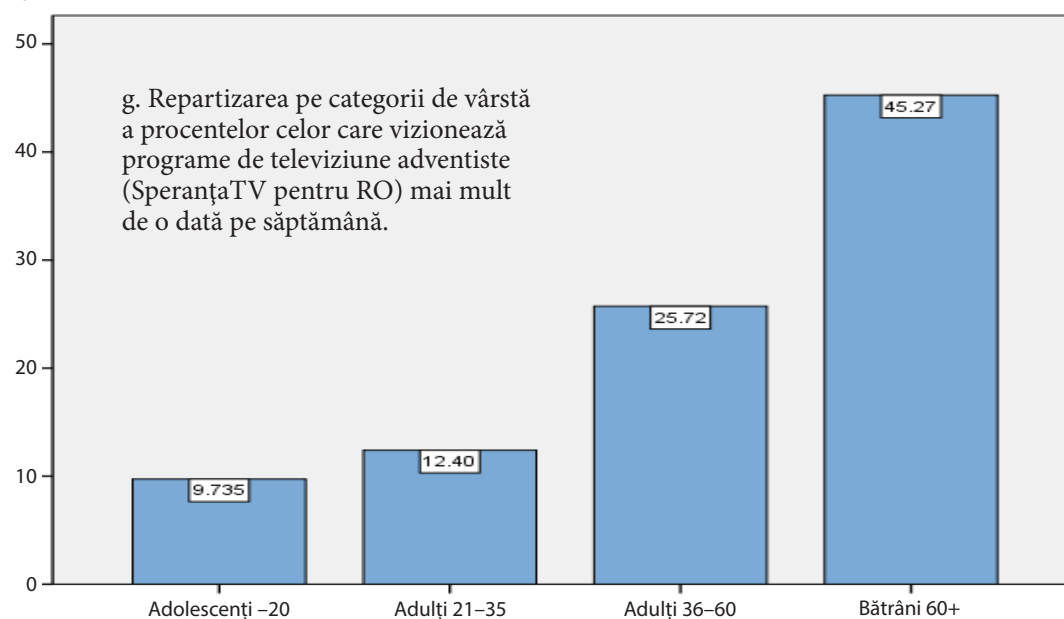

e. Ascult Radio Adventist (RVS pentru RO) mai mult de o dată pe săptămână.

f. Vizionez programele unui post de televiziune adventist (SperanțaTV pentru RO) mai mult de o dată pe săptămână.

g. Repartizarea pe categorii de vârstă a procentelor celor care vizionează programe de televiziune adventiste (SperanțaTV pentru RO) mai mult de o dată pe săptămână.

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou, prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.”
(1 Petru 1:3-4) ■

Aurel Neațu este secretarul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

DOMNUL POARTĂ DE GRIJĂ

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru harul Său și pentru că există încă oameni care iau decizia de a-și schimba viețile și de a-I sluji Lui. Îi mulțumim pentru libertate și pentru mijloacele pe care le avem de a lucra. „Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, necesitățile lucrării vor crește mereu.” (*Mărturii*, vol. 5, 1882, p. 156). Vedem acest lucru și în România. În același timp, vedem însă binecuvântarea lui Dumnezeu și ajutorul Său și putem constata că El poartă de grijă într-un mod special bisericii Sale – biserica rămășiței.

Se apropie anul 2019 și, odată cu acest nou început, sosește și momentul în care privim retrospectiv asupra realizărilor și binecuvântărilor pentru care Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu, dar mai ales asupra minunilor pe care El le-a făcut pentru biserica Sa, pentru ca lucrarea ce ne-a fost încredințată să continue. Bugetul înseamnă însă și o privire în viitor. A sosit momentul organizării de proiecte noi, cu obiective pe care

dorim să le încredințăm în mâna atotputernică a lui Dumnezeu, pentru a avea izbândă în toate lucrurile bune.

Prezentăm în continuare situația veniturilor la capitolul zecime pe fiecare Conferință din Uniunea Română, în perioada ianuarie–septembrie 2018, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2017.

Procentul de creștere a zecimii totale pe Uniune în anul 2018 (ianuarie–septembrie) față de aceeași perioadă a anului trecut este de 22% (cea mai mare creștere din ultimii 10 ani). Ca sumă absolută, zecimea a crescut cu 10 589 232 lei. Dacă se ia în considerare efectul inflației de 3,5%, se înregistrează o creștere actualizată de 17,8% a zecimii în anul 2018 față de 2017.

În această perioadă, moneda națională a avut un curs care a fluctuat puțin față de euro, media acestuia fiind de 4,63 lei/1 euro. Zecimea în valută a crescut cu 2 081 397 euro (în procent de 19,6%) față de anul precedent.

CONFERINȚA	curs 2018*				curs 2017*				rata inflației*	
	2018		medie an/ membru		2017		medie an/ membru		2018 / 2017	
	ZECIME RON	ZECIME EUR	RON	EUR	ZECIME RON	ZECIME EUR	RON	EUR	CREȘTERE %	CREȘTERE % actuali- zată
BANAT	5 752 542	1 242 450	863	186	5 046 939	1 111 661	764	168	114,0%	110,0%
MOLDOVA	12 163 664	2 627 141	1 014	219	9 842 858	2 168 030	805	177	123,6%	119,3%
MUNTENIA	16 565 990	3 577 968	916	198	13 782 240	3 035 736	749	165	120,2%	116,0%
OLTENIA	8 350 513	1 803 567	783	169	6 703 580	1 476 559	612	135	124,6%	120,2%
TRANS. NORD	6 588 077	1 422 911	879	190	4 606 892	1 014 734	609	134	143,0%	138,0%
TRANS. SUD	9 210 089	1 989 220	993	215	8 059 134	1 775 140	862	190	114,3%	110,3%
TOTAL	58 630 875	12 663 257	914	197	48 041 643	10 581 860	738	163	122,0%	117,8%

* Potrivit www.bnr.ro și <http://www.economica.net>

Darul Școlii de Sabat se ridică la suma de 2 429 897,86 lei la data de 30 septembrie 2018, având o creștere de 286 358 lei (în procent de 13,35%) față de aceeași perioadă a anului 2017. Situația Darului Școlii de Sabat pe Conferințe, în perioada ianuarie–septembrie 2018, este următoarea:

Conferința Banat – 252 583,88 lei
Conferința Oltenia – 336 538,80 lei
Conferința Moldova – 558 494,16 lei
Conferința Transilvania Nord – 288 751,57 lei
Conferința Muntenia – 687 872,84 lei
Conferința Transilvania Sud – 305 656,61 lei

Putem observa o creștere a zecimilor și a darurilor Școlii de Sabat în anul 2018 față de aceeași perioadă a anului trecut, însă numărul de membri a scăzut cu 729 de persoane în aceeași perioadă, ajungând la 64 168 membri la data de 30 septembrie 2018 față de 65 897 membri la data de 30 septembrie 2017.

Pentru alcătuirea bugetului pentru anul 2019, am avut în vedere următoarele aspecte:

CENTRUL MEDIA ADVENTIST. Începând cu anul 2017 s-a luat hotărârea ca, pentru o perioadă de 5 ani, Conferințele să contribuie cu un procent de 2% din zecime pentru susținerea cheltuielilor de funcționare a Centrului Media. CAS-ul pentru Casa de Pensii a Bisericii Adventiste în anul 2018 s-a reținut din salariu; această situație va continua și pe parcursul anului 2019. Uniunea Română a contribuit în anul 2018 cu un procent de 1,5% din zecimea primită de la Conferințe (10%), procent care va fi menținut și pe parcursul anului 2019.

BUGETUL PENTRU EVENIMENTE a fost creat special pentru evenimentele anului 2019: Congresul de Familie și Camporeea EUD Explo.

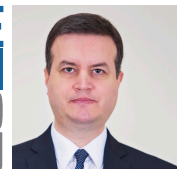
REPARAȚII CENTRUL STUPINI. Avem în vedere lucrările de reparații și extindere necesare la Centrul de la Stupini și ne bazăm pe fondurile colectate în anii precedenți pentru aceste lucrări. Am obținut toate avizele necesare și urmează să fie obținută și autorizația de construcție.

SPITALUL ADVENTIST DE LA TÂRGU MUREȘ. Am început să primim donații din partea membrilor pentru acest proiect major al Bisericii Adventiste din România. Sunt luate, de asemenea, și angajamente financiare din partea instituțiilor bisericii pentru susținerea acestui proiect: EUD, Uniunea Română, ASI, Conferințe. S-au făcut demersuri pentru a primi finanțare și din alte surse. Planul este ca în anul 2019 să se înceapă construcția primei etape din cele trei care sunt cuprinse în proiectul clădirii.

Încheierea timpului se apropie! Lucrarea crește, se dezvoltă și este nevoie de lucrători. Este nevoie de resurse și de responsabilitate în administrarea acestora. Suntem recunoscători bunului Dumnezeu pentru creșterea înregistrată pe plan financiar până în prezent, pentru spiritul de sacrificiu al membrilor bisericii și avem convingerea că El poartă de grijă bisericii din țara noastră, iar provocările anului 2019 vor deveni dovezi ale providenței și călăuzirii Sale divine! ■

Eduard Călugăru este trezorerierul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

**DOVEZI ALE
PROVIDENȚEI
EDUARD
CĂLUGĂRU**

**„PE MĂSURĂ CE NE
APROPIEM DE ÎNCHIEIEREA
TIMPULUI, NECESITĂȚILE
LUCRĂRII VOR CREȘTE
MEREU.” (MĂRTURII,
VOL. 5, 1882, P. 156)**

CONVOCARE

Conform hotărârii Comitetului Executiv al Uniunii de Conferințe din data de 31 mai 2018, se convoacă Adunarea generală electivă a Uniunii de Conferințe în zilele de 21–22 aprilie 2019, la Cernica. Adunarea electivă va începe duminică, 21 aprilie, la ora 14:00.

Ștefan Tomoiagă, președinte

Aurel Neațu, secretar

TRANSFORMAȚI ASEMENEA LUI!

Într-o zi obișnuită, când nimic nu părea să schimbe cursul natural al activităților la grupă, doamna educatoare a rămas profund contrariată de câteva răspunsuri pe care copilașii le-au dat tocmai întrebării banale: Ce vrei să te faci când vei fi mare? După primele reacții care erau de așteptat: profesor, zugrav, medic, preot, șofer etc., răspunsurile parcă vedeau dintr-o altă lume. Copilașii au început să spună că doresc să se facă Batman, Superman, Barbie, Spider Man și chiar zombie.

Asemenea doamnei educatoare, este numai normal să ne întrebăm: Care este sursa de inspirație pentru aceste idealuri iluzorii și nefas-

te? Să fie oare vinovate programele de televiziune pentru copii cu desene animate pline de creaturi ciudate și chiar demonice? Sau industria de film cu avataruri, vrăjitoare (Harry Potter), trolci, demoni, indivizi zombie, extraterestri sau alte personaje înfiorătoare? Să ne gândim la industria operațiilor plastice, care numai în anul 2017 a avut o cifră de afaceri de 8,6 miliarde de euro? Ar putea fi o consecință a dezvoltării industriei cosmetice, unde sunt încasări fabuloase, care trec de zeci de miliarde? Ce să mai spunem de persoanele tot mai numeroase care se tatuează sau își pun piercinguri?

Chiar dacă una dintre aceste întrebări ne-ar conduce spre un răspuns, sau toate, rămâne descoperirea că în mileniul III suntem provocați ca niciodată până acum de întrebarea: Omul *devine* ceea ce *este* sau *este* ceea ce *devine*?

Inversiunea prin care creatura dorește să devină creator

Biblia ne spune ce este omul, o ființă creată de Dumnezeu din dragoste, după chipul Său și pentru slava Sa (Geneza 1:26,27; Matei 5:16). Din acest statut derivă aspirația și prioritatea ființei umane de a se asemăna tot mai mult cu Dumnezeu, Creatorul său. Timp de mii de ani, în perioada precreștină și apoi în creștinism, această axiomă a fost acceptată, iar excepțiile nu aveau forța să aducă schimbări semnificative. Dar începând cu perioada modernă s-a produs o inversiune. Omul n-a mai acceptat acest statut de creatură a lui Dumnezeu, iar, ca rezultat, a urmat revolta față de Divinitate în tot mai multe forme din ce în ce mai agresive, forme care s-au generalizat mai ales în contextul globalizării și prin care ființa umană și-a asumat rolul de arhitect al propriei persoane și al propriului destin. Astfel, în acest context, omul are opțiunea să nu mai devină ceea ce este, ci să fie ceea ce devine.

Profetic, în Biblie este scris despre această tendință și chiar sunt nominalizate anumite manifestări. De asemenea, există chiar avertizări cu privire la amploarea pe care o vor lua aceste aspirații în timpul sfârșitului. Mai ales apostolul Pavel a descris pe larg acest proces de înlocuire

a lucrurilor firești, în mod deosebit în primele capitole din Epistola către Romani, capitolele 1–3, dar și în a doua Epistolă către Timotei (3:1-5). Verdictul Scripturii este înfricoșător atunci când prezintă nivelul la care ajung, în intenție și fapte, acțiunile celor care îl sfidează pe Creator: „Nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac” (Romani 1:32).

Viața între (con)formare sau (trans)formare

Dar vestea bună este că Biblia nu doar că oferă protecție față de pericolul degradării, care conduce spre decăderea ființei umane de la statutul de creatură după chipul lui Dumnezeu, ci prezintă și modalitatea prin care omul poate să fie transformat după modelul divin. Când le trimite credincioșilor din Roma îndemnul: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre...” (Romani 12:2), apostolul Pavel are în vedere pe de-o parte procesul de degradare la care este supus omul când își uită originea nobilă, iar pe de altă parte oferă soluția pentru a rezista acestui regres care duce la moarte eternă. Cuvintele-cheie „potrivire” (*syschēmatizesthe*) și „prefacere” (*metamorphousthe*) pun în contrast conformarea¹ (a intra într-o schemă, într-un tipar, o înscriere într-o rețea) și transformarea² (metamorfozarea, dezvoltarea creativă, devenirea, atingerea potențialului maxim).

Puterea transformatoare a educației adventiste

Transformarea la care ne cheamă Hristos are în vedere o devenire care să ne schimbe după modelul ceresc, dar să ne ofere și puterea de a trăi în această lume ca sare și lumină. În viziunea Bibliei, creștinul nu este numai un supraviețuitor, ci un explorator care trăiește prezentul în și din perspectiva viitorului, fiind supus unui proces continuu de schimbare și devenire pentru ceea ce urmează. Chiar dacă este batjocorit sau ignorat, el nu trebuie să renunțe la statutul de a fi *o privesc pentru lume, îngeri și oameni* (1 Corinteni 4:9), tocmai prin acest proces al transformării și devenirii după modelul divin într-o lume în care oamenii sunt tot mai ușor așezați în scheme, rețele sau tipare care-L denigrează și-L dezonorează pe Creator.

Acest proces de transformare asemenea Lui este asumat cu responsabilitate de educația adventistă și reprezintă o prioritate în orice școală a bisericii. La acest ideal, mai ales în timpul pe care-l trăim, subscrie total și Universitatea Adventus

din Cernica. Într-o lume în care prin educația seculară și ateistă se demontează sistematic orice motivație de a crede în Dumnezeu, iar tinerii sunt formați să argumenteze în favoarea inexistenței lui Dumnezeu, în campusul adventist din Cernica continuăm să-i cerem lui Dumnezeu înțelepciune și putere pentru a-i ajuta pe tineri să se lase transformați asemenea Lui și să reziste presiunii contemporane, care încearcă să-i potrivească în scheme sau să-i așeze în rețele sociale și digitale. Prin ceea ce este și prin scopul pentru care a fost adusă la existență, educația adventistă afirmă că *adevăratul obiectiv al educației este acela de a reface chipul lui Dumnezeu în suflet*.³ Această transformare are loc prin puterea Duhului Sfânt (Ioan 3), printr-o lucrare divino-umană. Astfel, Dumnezeu oferă ocaziile și mijloacele, inclusiv un sistem de educație, dar depinde de fiecare dintre noi cum le vom folosi. Iar această lucrare va continua până la revenirea Domnului Isus și chiar este așezată în raport cu acest eveniment, pentru că numai „când caracterul Domnului Hristos va fi în mod desăvârșit reprodus în poporul Său, atunci EL va veni să-i ia la Sine ca fiind ai Săi”⁴. Cu mintea, sufletul și speranța legate de acest moment glorios, Universitatea Adventus din Cernica își propune ca motto pentru anul universitar 2018–2019 mesajul: *Transformați asemenea Lui!* ■

**EDUCAȚIA
ADVENTISTĂ
AFIRMĂ CĂ
ADEVĂRATUL
OBIECTIV AL
EDUCAȚIEI ESTE
ACELA DE A
REFACE CHIPUL
LUI DUMNEZEU ÎN
SUFLET.**

¹ În termenii lui Michael Foucault, acest proces de potrivire se realizează prin „tehnologiile sinelui”, care „permit indivizilor să efectueze, singuri sau cu ajutorul altora, un anumit număr de operațiuni asupra propriului corp și suflet, asupra gândurilor, comportamentelor, asupra modului lor de a fi; să se transforme în așa fel încât să atingă o anumită stare de fericire, de puritate, de înțelepciune, de perfecțiune sau de imortalitate” (Dorin Bodea, <http://dilemaveche.ro/sectiune/societate/articol/revolutia-oglinzii-si-nasterea-omului-postmodern>). Această atitudine îl face pe omul postmodern să fie mereu preocupat să-și construiască o imagine de sine la superlativ, cu evaluări strict personale în termeni de cât de „frumos”, de „bun” și „deștept” este, privindu-se deosebit și superior semenilor, dar mai ales, ca patron al propriei sale vieți.

² „Viața de creștin nu este o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a firii. Se produce moartea față de eu și față de păcat și o viață cu totul nouă. Schimbarea aceasta nu se poate produce decât prin lucrarea puternică a Duhului Sfânt.” Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 172.

³ *Idem*, *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 322.

⁴ *Idem*, *Parabolele Domnului Isus*, p. 69.

Emanuel Sălăgean este șef birou promovare, Universitatea Adventus.

CRĂCIUNUL DIN PERSPECTIVA SPIRITULUI PROFETIC

Crăciunul ca sărbătoare

„Vine Crăciunul” este vestea care răsună pretutindeni în lumea noastră, de la răsărit la apus și de la nord la sud. Pentru copii, tineri, adulți și chiar pentru cei în vârstă, este un timp de bucurie și veselie mare. Însă ce este Crăciunul în fond, ca să i se acorde atât de multă atenție? De veacuri, această zi a primit multă atenție. Este acceptată de lumea creștină, dar și de cea necreștină în general, ca fiind ziua în care Isus Hristos S-a născut. De regulă însă, când lumea serbează ziua aceasta, ea nu-L onorează în realitate pe Hristos. Oamenii refuză să-L recunoască pe Isus ca Mântuitor personal, onorându-L printr-o supunere din inimă, slujindu-I. Ei înalță ziua, dar nu pe Cel sărbătorit în această zi, adică pe Domnul Isus Hristos.

Ziua de naștere a Domnului Hristos nu este cunoscută

Ziua de 25 decembrie se presupune a fi ziua nașterii lui Isus Hristos și sărbătorirea acesteia a devenit un obicei popular. Totuși, nu există certitudinea că noi ținem adevărata zi de naștere a Mântuitorului nostru. Istoria nu ne dă nicio asigurare în acest sens. Biblia nu ne arată timpul precis. Dacă Domnul ar fi considerat cunoașterea acestei date esențială pentru mântuirea noastră, ne-ar fi vorbit prin profeții și apostolii Săi, astfel ca să putem și

totul despre acest subiect. Ziua de 25 decembrie nu are niciun caracter sacru sau vreo amprentă divină și nu este pe placul Domnului ca un lucru legat de salvarea oamenilor, realizată prin sacrificiul suprem, să fie atât de trist pervertit de la planul divin. Hristos trebuie să fie preocuparea supremă, însă în felul în care s-a sărbătorit Crăciunul, slava cuvenită Lui a fost îndreptată către omul muritor, al cărui caracter păcătos și deficitar a făcut necesară venirea Domnului Hristos în lumea noastră.

Tema minunată a întrupării

Domnul Isus, Maiestatea cerurilor, Regele cerurilor, a lăsat la o parte regalitatea Sa, tronul Său de slavă și sceptrul Său de conducător și a venit în lumea noastră pentru a aduce ajutor divin omului decăzut, slăbit în ce privește puterea morală și corupt de păcat. El Și-a îmbrăcat divinitatea în hainele umanității pentru a reuși să coboare până la adâncimile nenorocirii și suferinței omenești ca să ridice omul decăzut. Luând asupra Lui natura omenească, Hristos a ridicat umanitatea pe înălțimile morale ale lui Dumnezeu. Aceste teme mărețe sunt prea profunde și infinite pentru puterea de înțelegere a minților finite.

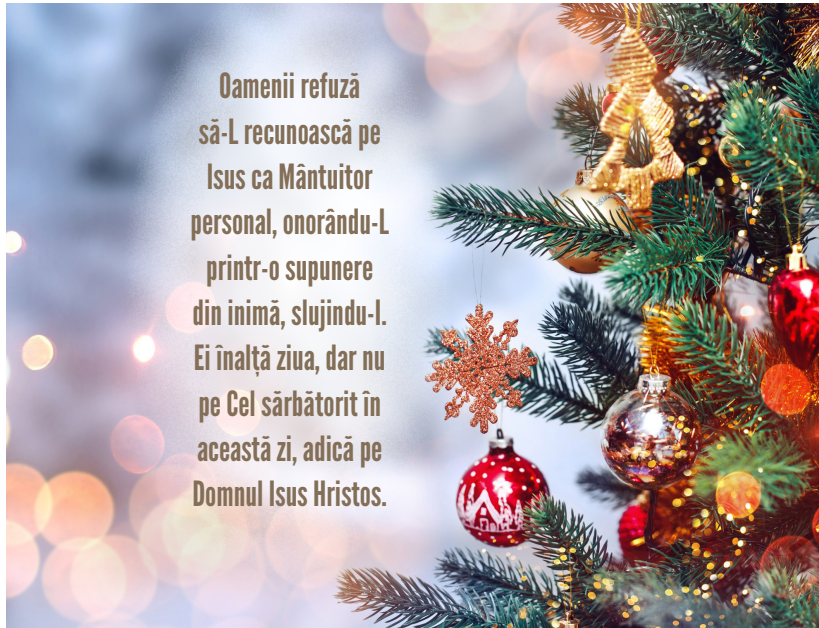
Sezonul darurilor pentru cauza lui Dumnezeu

Părinții trebuie să prezinte aceste lucruri copiilor lor și să-i învețe, cuvânt cu cuvânt, precept după precept, care este datoria lor față de Dumnezeu, nu datoria lor unii față de alții, pentru a se onora și glorifica unul pe altul prin daruri și cadouri. Ei trebuie să fie învățați că Isus este Răscumpărătorul lumii și că lucrarea Lui este tema măreață ce merită atenția lor. Părinții trebuie să îi învețe să îi ofere Lui darurile lor, întocmai ca păstorii și înțelepții din vechime.

O zi a bucuriei

Deoarece ziua de 25 decembrie este sărbătorită pentru a comemora nașterea Domnului Hristos și copiii au fost învățați, prin cuvânt și exemplu, că aceasta a fost cu adevărat o zi de veselie și bucurie, vă va fi foarte dificil să treceți peste ea fără a-i acorda o anumită atenție. Ea poate fi folosită pentru a servi unui scop foarte bun.

Copiii și tinerii trebuie tratați cu foarte multă grijă. De Crăciun, ei nu trebuie lăsați să-și găsească propriile plăceri în capricii, în căutări de plăceri, în distracții care vor fi în detrimentul spiritualității lor. Părinții pot veghea asu-

Oamenii refuză să-L recunoască pe Isus ca Mântuitor personal, onorându-L printr-o supunere din inimă, slujindu-I. Ei înalță ziua, dar nu pe Cel sărbătorit în această zi, adică pe Domnul Isus Hristos.

pra acestui lucru, îndreptând mințile și darurile copiilor lor către Dumnezeu, cauza Sa și mântuirea sufletelor.

Famiile cu copii să nu ignore Crăciunul

Dorința după distracție, amuzament, în loc de a fi năruită sau interzisă în mod arbitrar, trebuie avută în atenție de către părinții care, cu efort serios, să-i călăuzească pe copii. Dorința lor de a face daruri poate fi transformată în mijloace sfinte, care să aibă ca rezultat binele semenilor noștri, prin umplerea vistieriei marii și măreței lucrări pentru care a venit Domnul Hristos în lume. Tăgăduirea de sine și sacrificiul de sine au marcat cursul acțiunilor Sale. Fie ca acestea să fie prezente și în viețile noastre, ale celor care pretindem că Îl iubim pe Domnul Isus, deoarece pe El se bazează nădejdea noastră de viață veșnică.

Tinerii și copiii nu pot fi așa liniștiți și așezați ca cei în vârstă. În timp ce distracțiile păcătoase sunt condamnate, și așa ar trebui să fie, părinții, profesorii și supraveghetorii copiilor ar trebui să le ofere în locul acestora plăceri nevinovate, care să nu-i întineze din punct de vedere moral. Nu-i constrângeți pe tineri cu reguli rigide și restricții care să-i facă să se simtă oprimați și să-i determine să dărâme barierele și să pornească pe cărări nesăbuite, spre pierzare. Cu braț hotărât, cu bunătate și înțelegere, țineți frâul îndrumării, călăuzirii și controlării planurilor și scopurilor, totuși, în același timp, cu blândețe, cu înțelepciune, cu iubire, în așa fel încât ei să știe că aveți în vedere cel mai mare bine al lor.

Simbolul bradului

Părinții nu trebuie să considere că un brad așezat în biserică pentru bucuria copiilor la Școala de Sabat este un păcat, deoarece aceasta poate fi o mare binecuvântare. Înaintea minților lor trebuie păstrată ideea de dăruire de obiecte pentru binefacere. Obiectivul acestor întruniri nu trebuie să fie numai amuzamentul. Deși s-ar putea să fie unii care să transforme aceste ocazii în momente de neseriozitate și nepăsare, mințile acestora neprimind impresiile divine, pentru alții aceste ocazii se vor dovedi deosebit de benefice. Eu sunt pe deplin mulțumită că se poate inventa un substituent nevinovat pentru multe întruniri care au efect demoralizator. Crăciunul vine. Fie ca toți să aveți înțelepciunea de a face din el o ocazie specială. Fie ca membrii în vârstă ai bisericii să se unească în inimă și suflet cu copiii lor în acest timp de veselie nevinovată, găsind căi prin care să arate respect autentic Domnului Hristos, oferindu-I Lui daruri. Toți să-și amintească cerințele lui Dumnezeu. Cauza Lui nu poate înainta fără ajutorul vostru. Cadourile pe care de obicei vi le faceți unii altora să fie oferite visteriei Domnului. În fiecare biserică, fie ca darurile voastre să fie așezate la pomul de Crăciun. Prețiosul simbol al verdelui peren

arată către lucrarea sfântă a lui Dumnezeu în favoarea noastră și către serviciul nostru făcut din toată inima pentru ca sufletele din întuneric să fie salvate. Fie ca în cărțile din ceruri să se noteze că niciodată nu s-a mai văzut un asemenea Crăciun datorită donațiilor care vor fi făcute pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu și clădirea Împărăției Sale.

Oferirea reciprocă de daruri

Sărbătorile se apropie cu grabă mare, aducând în atenție cadourile care trebuie făcute, iar tinerii și bătrânii, deopotrivă, studiază ce anume ar putea oferi prietenilor lor ca simbol, amintire a afecțiunii pe care le-o poartă. Este plăcut să primim un dar, oricât ar fi de mic, de la aceia pe care îi iubim. Este o asigurare că nu suntem uitați și se pare că ne leagă un pic mai mult de aceștia.

Timp pentru a-L onora pe Dumnezeu

Frați și surori, în timp ce vă gândiți ce daruri să vă faceți unii altora, eu v-aș aminti de Prietenul nostru ceresc, ca să nu uitați de cerințele Lui. Nu Se va bucura El oare dacă arătăm că nu L-am uitat? Domnul Isus, Prințul vieții, a dat totul pentru a ne face posibilă mântuirea. El a suferit chiar până la moarte, ca să ne poată da viața veșnică.

Prin Domnul Hristos, noi primim fiecare binecuvântare. Nu trebuie oare ca și Binefăcătorul nostru ceresc să Se împărtășească de simboluri ale mulțumirii și iubirii noastre? Veniți, fraților și surorilor, veniți cu copiii voștri, chiar cu pruncii în brațe, și aduceți-vă darurile lui Dumnezeu după puterile voastre. Cântați-I din inimă și lauda Lui să fie pe buzele voastre.

Nu uitați pe Domnul!

În timp ce îndemn cu tărie pe toți ca mai întâi să-și aducă darurile de bunăvoie la Dumnezeu, nu aș condamna practica de a le face prietenilor noștri cadouri de Crăciun și Anul Nou. Este bine să ne oferim unul altuia simboluri ale iubirii, ca amintire, dacă prin aceasta nu Îl uităm pe Dumnezeu, cel mai bun prieten al nostru. Trebuie să oferim daruri care să se dovedească de un real folos primitivului.

Articolul este organizat de Institutul de Cercetare Biblică al Conferinței Generale. Pasajele inspirate sunt selectate din următoarele scrieri ale lui Ellen White: *Review and Herald*, 26 dec. 1882 și *Review and Herald*, 9 dec. 1884. ■

Cristian Trenchea este pastor în Conferința Moldova.

OCAZIE DE
MISIUNE
CRISTIAN
TRENCHEA

ESTE BINE SĂ NE
OFERIM UNUL ALTUIA
SIMBOLURI ALE
IUBIRII, DACĂ PRIN
ACEASTA NU ÎL UI-
TĂM PE DUMNEZEU.

HALLOWEEN – LUCRURI PE CARE ORICE CREȘTIN AR TREBUI SĂ LE ȘTIE

PARTICIPAREA LA OBICEIURILE DE HALLOWEEN POATE PĂREA INOFENSIVĂ PENTRU COPIII NOȘTRI, ÎNSĂ ACEASTA ESTE ÎNCĂ O CALE PE CARE SATANA O FOLOSEȘTE PENTRU A-I ÎNȘELA PE OAMENI CU IDEEA CĂ NU E NICIUN RĂU ÎN A TE JUCA PUȚIN CU LUMEA SPIRITELOR ȘI A DEMONILOR.

În fiecare an, pe data de 31 octombrie, milioane de oameni sărbătoresc Halloweenul îmbrăcându-se în vrăjitoare, diavoli sau demoni.

Pe lângă petrecerile pentru adulți, ziua aceasta a devenit o ocazie în care copiii merg din casă în casă, adeseori costumați, întrebând: „Ne dați ori nu ne dați?”

Numele de *Halloween* provine de la denumirea catolică Sărbătoarea Tuturor Sfinților, Praznicul Tuturor Sfinților sau All Hallows' Day (hallow înseamnă „a face sfânt” sau „a considera ceva ca fiind sacru”), sărbătoare ținută pe data de 1 noiembrie. Ziua Tuturor Sfinților comemora toți sfinții cărora nu li s-a dedicat o zi specială în calendarul Bisericii Romano-Catolice. Ziua de dinainte de Ziua Tuturor Sfinților a fost numită Ajunul Tuturor Sfinților (în engleză, All Hallows' Eve *n.tr.*), de unde derivă denumirea de *Halloween*.

Potrivit cu *Encyclopedia Britannica*, Halloween își are de fapt originea în festivalul druzizilor, un ordin de preoți păgâni din Galia și Anglia, festival care avea loc încă din timpurile precreștine: „În vechime, în Anglia și în Irlanda, se putea vedea festivalul celtic al Samhainilor pe data de 31 octombrie, la sfârșitul verii.

Data aceasta era, de asemenea, ajunul Anului Nou atât pentru celți, cât și pentru anglo-saxoni, iar cu această ocazie avea loc un mare festival al focului, în timpul căruia erau făcute focuri de tabără uriașe pe vârful dealurilor pentru a alunga spiritele rele.

Această dată coincidea și cu perioada în care turmele se întorceau de la pășunat, iar legile și contractele de arendă erau reînnoite.

În această zi se presupunea că sufletele celor morți își vizitau casele, iar festivalul de toamnă a început să capete semnificații sinistre, cu fantome, vrăjitoare, strigoi, pisici negre, duhuri și demoni de toate felurile, despre care se zvonea că bântuie prin zonă. Era momentul în care puterile supra-naturale, despre care se credea că puteau controla natura, să fie îmblânzite.

Festivalul celtic al Samhainilor, care semnală începutul iernii, se desfășura în ajun și în ziua propriu-zisă (31 octombrie și 1 noiembrie). Această sărbătoare a rămas populară în rândul celților chiar și după creștinarea Angliei, în cel de-al V-lea secol. Biserica creștină din Anglia a adaptat festivalul Samhainilor, adăugând, pe lângă festival, și Sărbătoarea Tuturor Sfinților. Până în secolul al VIII-lea, Praznicul Tuturor Sfinților se ținea pe data de 13 mai.

Se pare însă că, din cauză că obiceiul britanic de a sărbători Ziua Tuturor Sfinților pe data de 1 noiembrie s-a extins și în alte țări, Papa Grigore al IV-lea (827–844) a mutat sărbătoarea de pe 13 mai pe 1 noiembrie. *Noua Enciclopedie Catholică* spune că motivul a fost acela că „în luna mai nu erau suficiente provizii pentru toți pelerinii care veneau la Roma”, însă recunoaște faptul că unii cred că „sărbătoarea din noiembrie își avea originea în Galia și ea a fost imediat adoptată de către Roma”.

Obiceiul Samhainilor a dăinuit în zonele celtice ale Marii Britanii: Irlanda, Scoția și Țara Galilor. În timp, acesta și-a pierdut mult din semnificația religioasă și a devenit un festival secular, „deși

multe idei celtice tradiționale au continuat să fie asociate cu seara respectivă. Activitățile de divinație au rămas o practică populară. Adulții, îmbrăcați în personaje fantastice și cu măști pe față, imitau ființe supranaturale și vizitau casele, iar locuitorii acestora trebuiau să le plătească un tribut în mâncare sau băutură.” Leonard N. Primiano a scris aceste lucruri în *Enciclopedia Religiozilor*, într-o secțiune denumită „Halloween”.

Irlandezii și scoțienii au introdus respectarea sărbătorii din Ajunul Tuturor Sfinților (în engleză, All Hallows’ Eve *n.tr.*) în Statele Unite și, după imigrarea masivă a irlandezilor, atunci când a avut loc Marea Foamete din Irlanda (1845–1852), Halloweenul a devenit o sărbătoare națională.

Obiceiul conform căruia copiii merg din casă în casă cu formula „ne dați ori nu ne dați” își are originea tot în perioada preoților druzi, care mergeau din casă în casă cerând de mâncare pentru ei înșiși sau diverse daruri pentru divinitate. Dacă oamenii dintr-o casă nu le ofereau mâncare, aceștia rosteau un blestem demonic asupra casei, iar istoria confirmă că, în multe cazuri, în casele respective murea cineva în timpul anului următor.

Druzii cărau cu ei un nap foarte mare, pe care îl sfințiseră în prealabil pe dinăuntru și în care scobiseră o față pentru a reprezenta spiritul demonic de care ei depindeau și care le oferea puterea și înțelepciunea. Napul, care era luminat din interior de o lumânare, era folosit pe post de felinar, pentru că druzii mergeau din casă în casă pe timp de noapte. Când obiceiul acesta a ajuns în America, în secolul al XVIII-lea și al XIX-lea, napii nu erau suficient de relevanți, așa că dovlecii au devenit înlocuitorii napilor.

Deși Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu a manifestat o poziție oficială împotriva Halloweenului, opoziția bisericii față de zona ocultă și demonică dezaprobă orice formă de susținere a unei astfel de sărbători.

Halloweenul și obiceiurile ce țin de această sărbătoare nu își au rădăcinile în Scriptură sau în biserica creștină. Ele sunt adânc înrădăcinate în practicile păgâne și oculte. Aceste legături sunt astăzi uitate complet sau se face abstracție de ele. Cu toate acestea, orice practică derivată din zona ocultă este incompatibilă cu învățăturile Scripturii (Leviticul 20:6).

Din moment ce atât de mulți oameni nu mai cred în existența persoanei Diavolului, pare că este inofensiv să se distreze pe seama acestor „vestigii religioase ale trecutului”. Copiii sunt învățați că nu există astfel de creaturi precum vrăjitoarele

sau spiritele rele și că este amuzant să se îmbrace în fantome și în strigoi. Negarea lumii moderne și concepția conform căreia Satana și forțele demonice nu există sunt contrare Scripturii. De la Geneza la Apocalipsa, Biblia confirmă existența lui Satana și a ființelor cu spirit demonic (Geneza 3:1; Iov 1:6; Matei 8:31; Apocalipsa 12:9).

Este important ca în procesul de educare să nu semănăm idei false în mințile copiilor. Biblia spune: „Învăță pe copil calea pe care trebuie să o urmeze și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea” (Proverbele 23:6). Este contrar voinței lui Dumnezeu să îi învățăm pe copiii noștri că nu există niciun pericol în a imita spiritele rele.

În Vechiul Testament, Dumnezeu i-a avertizat pe israeliți să nu se îndeletnicească cu vrăjitoriile. „Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul Dumnezeul tău pe aceste neamuri dinaintea ta” (Deuteronomul 18:10-12). Având în vedere că lumea ocultă este mai activă ca niciodată, sfatul rămâne în picioare și astăzi.

Participarea la obiceiurile de Halloween poate părea inofensivă pentru copiii noștri, însă aceasta este încă o cale pe care Satana o folosește pentru a-i înșela pe oameni cu ideea că nu e niciun rău în a te juca puțin cu lumea spiritelor și a demonilor.

Cofondatoarea bisericii, Ellen White, nu menționează niciodată denumirea de Halloween, însă de multe ori avertizează cu privire la ghicire și vrăjitorie. „Mulți se dau înapoi cu groază de la gândul de a consulta mediile spiritiste, dar sunt atrași de forme de spiritism”, a spus ea în cartea *Evanghelizare*, p. 606.

Advenștii de ziua a șaptea înțeleg faptul că spiritismul are multe fețe. Unele dintre acestea pot părea inofensive sau chiar distractive. Totuși, ele îi conduc atât pe copii, cât și pe adulți departe de adevărul lui Dumnezeu și pot deveni pietre de temelie în clădirea unei viitoare implicări în spiritism. ■

Gerhard Pfandl a fost director asociat al Institutului de Cercetare Biblică din cadrul Conferinței Generale.

**INOFENSIV SAU PERICULOS?
GERHARD PFANDL**

OPOZIȚIA BISERICII FAȚĂ DE ZONA OCULTĂ ȘI DEMONICĂ DEZAPROBĂ ORICE FORMĂ DE SUSȚINERE A UNEI ASTFEL DE SĂRBĂTORI.

O MÂNTUIRE DESĂVÂRȘITĂ

Ne-am obișnuit atât de mult cu defectele proprii și cu imperfecțiunile din jurul nostru, încât, puțin câte puțin, acestea au început să facă parte din normalul vieții cotidiene. Ochelarii de vedere, protezele dentare sau cele auditive au devenit la fel de comune ca și bălțile de pe trotuar, mormanele de frunze căzute sau kitsch-ul edilitar. Viciile și carențele comportamentale sunt deseori privite ca embleme ale personalității, iar estetica urâtului, în loc să rămână o contradicție în termeni, emite pretenții de bestseller.

Aflat într-o continuă nevoie de repere, creștinul de ieri și de azi poate răsufla ușurat la gândul că toate acestea nu sunt decât accidente ale istoriei câtă vreme, ca să folosim o expresie a Mântuitorului, ...

De la început n-a fost așa

După ce afirmă că „lumina era bună” (Geneza 1:4), că separația uscat-ape, înfiriparea vegetației, crearea astrilor cerești și apariția viețuitoarelor erau și ele „bune”, raportul Creației, prezentat în prima carte a Scripturii, are o concluzie pe cât de succintă, pe atât de edificatoare: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau *foarte bune* [subl. ns.] (Geneza 1:31).

„Inspekția săvârșită la sfârșitul zilei a șasea îmbrățișează toate lucrările îndeplinite în cursul zilelor anterioare. Fiecare lucru era desăvârșit în felul lui și era înzestrat pentru îndeplinirea scopului pentru care fusese creat. Aplicarea termenului *bune* la toate câte Dumnezeu le făcuse și repetarea cuvântului cu accentuarea *foarte bune* la încheierea creațiunii, cu omul ca o coroană și slavă a ei, dovedește că nimic nedesăvârșit nu ieșea din mâna lui Dumnezeu.”

Abia după ivirea păcatului încep să prolifereze necazurile și dezamăgirile: Mai întâi, „Adam și Eva au cunoscut că erau goi” (Geneza 3:7), apoi „Domnul Dumnezeu l-a izgonit [pe om] din Grădina Edenului” (Geneza 3:23), iar „spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața” (Geneza 4:5). De aici și până la crimă n-a mai fost decât un pas: „Pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât” (Geneza 4:8).

Forța de multiplicare a răului a fost atât de puternică, încât „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că *toate* întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi *numai spre rău* [subl. ns.]” (Geneza 6:5). Derivat din verbul ebraic *yasar* (a

forma, a fasona), cuvântul „întocmire” (în alte traduceri „închipuire”) sugerează răutatea gândurilor ca rod al unei inimi pervertite, așa cum afirmă și Mântuitorul: „Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele” (Matei 15:19).

Pavel subliniază, la rândul său, universalitatea răului („Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” – Romani 3:23), oferind o explicație care depășește coordonatele individuale și capătă valențe de generalitate: „Știi, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească” (Romani 7:18).

Harul desăvârșit

În asemenea circumstanțe, este evident că planul de mântuire avea, printre alte caracteristici, menirea de a reface desăvârșirea inițială. Și firește că nu putea fi dus la îndeplinire decât de Cineva care este El Însuși desăvârșit, mai precis de „Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie” (Evrei 7:28): „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei” (vers. 25).

Ceea ce Cornilescu traduce „în chip desăvârșit”, iar în alte versiuni apare ca „până la capăt”, sau „pe deplin” (*to the uttermost*, KJV), este o tălmăcire a adverbului grecesc *panteles*, care mai înseamnă și complet, cu totul, veșnic, sau pentru totdeauna. Deși exegeții biblici nu au ajuns la un consens privitor la semnificația cea mai potrivită în acest caz, este limpede că ambele variante sunt la fel de justificate, câtă vreme Domnul Isus Hristos mântuiește nu numai pe deplin (*în chip desăvârșit*), ci și veșnic (pentru totdeauna).

Vorbim despre un Mântuitor „care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat” (Evrei 4:15), un Mântuitor, care „fiindcă iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit *până la capăt*” [subl. ns.] (Ioan 13:1). „Sacrificiul lui Hristos în favoarea omului a fost deplin și complet.”

„Cuvintele lui Hristos, rostite pe coasta muntelui: «Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ» erau o anunțare că jertfa Lui pentru binele omului fusese deplină și desăvârșită. Condițiile ispășirii fuseseră împlinite; lucrarea pentru care a venit în această lume fusese săvârșită.”

Nu-i de mirare că, atât psalmistul, cât și profetul Mica, dar și apostolul Ioan dau mărturie la unison despre harul desăvârșit ce ne este oferit prin Hristos: „El îți iartă toate fărădelegile tale” (Psalmii 103); „El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre și va arunca în fun-

dul mării toate păcatele lor” (Mica 7:19); „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7).

O credință desăvârșită

Dacă mântuirea divină nu poate fi decât desăvârșită, iar ingredientele ei sunt cele îndeobște cunoscute („Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință” – Efeseni 2:8), înseamnă că nu numai harul – mâna întinsă de Mântuitor către păcătos –, ci și credința – mâna păcătosului care se prinde de harul salvator – trebuie să poarte amprenta desăvârșirii.

Vorbim aici nu despre o simplă convingere intelectuală, ci despre o credință veritabilă care conduce la ceea ce apostolul Pavel numește „o viață nouă”: „Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi, care se strică după poftele înșelătoare, și să vă înnoțiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care le dă adevărul” (Efeseni 4:22-24).

Așadar, nu avem de-a face cu o simplă cosmetică spirituală, cu o banală schimbare de opinie și nici măcar cu o nouă concepție doctrinară. Este vorba despre o transformare radicală, de natură să afecteze natura trăirii noastre spirituale și principiile ce o guvernează. De aici și completitudinea ascultării pe care o reclamă Mântuitorul: „Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit” (Matei 28:20).

De ce acest *tot*, ne explică apostolul Iacov: „Căci cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă se face vinovat de toate” (Iacov 2:10). Este limpede că logica unei asemenea afirmații pornește de la axioma enunțată de psalmist: „Legea Domnului este desăvârșită” (Psalmii 19:7) și reluată de Pavel: „Așa că Legea, negreșită, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună” (Romani 7:12).

De fapt, avem de-a face cu o reluare a unui pasaj veterotestamentar la fel de edificator: „Tu să te ții în totul totului tot numai de Domnul, Dumnezeul tău” (Deuteronomul 18:13). Traducătorul a realizat aici un exercițiu de virtuozitate, același adjectiv ebraic fiind utilizat în mai multe variante, pornind de la înțelesurile sale de bază: fără cusur, întreg, fără pată, cu toată curăția, fără vină, fără prihană. Nu-i de mirare faptul că alți traducători au preferat versiunea mult mai concisă, dar la fel de edificatoare: „Tu să fii desăvârșit.”

Scriptura ne oferă numeroase exemple de oameni care, pentru „plăcerile de o clipă ale păcatului” (Evrei 11:25), au tolerat uneori o singură slăbiciune, dar care s-a dovedit a fi fatală, fie pentru existența lor pământească, fie pentru veșnicie.

Ne referim, de pildă, la Samson care, ignorând binecuvântarea divină și îndrumarea Duhului Sfânt, a preferat să-și ghideze viața după principiul „ia-mi-o, căci îmi place” (Judecători 14:3), sfârșind cu ochii scoși și dezonorat sub dărâmurile unei case, alături de inamicii săi.

Despre împăratul Amația ni se spune că „a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dată Lui” (2 Cronici 25:2). Rezultatul: „Când s-a întors Amația de la înfrângerea edomiților, a adus pe dumnezeii fiilor lui Seir și i-a pus dumnezei pentru el; s-a închinat înaintea lor și le-a adus tămâie” (vers. 14).

În Noul Testament este amintită experiența lui Irod, care „se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și sfânt; îl ocrotea și, când îl auzea, de multe ori stătea în cumpănă, neștiind ce să facă, și-l asculta cu plăcere” (Marcu 6:20). O patimă asemănătoare cu cea a lui Samson și, Biblia menționează cu oarecare ironie că „a venit o zi cu bun prilej” (vers. 21) care l-a condus pe Irod la crimă.

Și dacă o simplă picătură de cerneală transformă cea mai limpede apă de izvor într-un lichid murdar, îndemnul apostolului Pavel către creștinii din Filipi „duceți până la capăt mântuirea voastră” (Filipeni 2:12) rămâne cât se poate de actual. Nu întâmplător, ideea este reluată atât de apostolul Petru („Lepădați dar orice răutate, orice vicieșug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire” – 1 Petru 2:1), cât și de Iacov („De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele” – Iacov 1:21).

Concluzii

Același Dumnezeu despre care înțeleptul Solomon ne spune că „a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei (Eclesiastul 3:11) a rânduit ca starea normală a universului, a pământului și, implicit, a omului să fie perfecțiunea.

Mai mult, prin vocea apostolului Ioan, care vorbește despre cetatea eternă, suntem asigurați că perfecțiunea (sau desăvârșirea) va fi consolidată pentru eternitate: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului” (Apocalipsa 21:27). Este, desigur, o referire explicită la textul profetului Isaia: „Trezește-te, trezește-te! Îmbracă-te în podoaba ta, Sioane! Pune-ți hainele de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfântă! Căci nu va mai intra în tine niciun om netăiat împrejur sau necurat” (Isaia 52:1).

Așadar, cu gândul la veșnicia promisă și, prin jertfa Domnului Isus Hristos, posibilă pentru „oricine crede în El” (Ioan 3:16), tot ce ne rămâne de făcut este să urmăm povăța Mântuitorului: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48). ■

Prof. univ. dr. Dan Constantinescu predă economia și este licențiat și în teologie.

PĂRTASI
PERFECCIUNII LUI
DAN
CONSTANTINESCU

„VOI FIȚI DAR DESĂVÂRȘIȚI, DUPĂ CUM ȘI TATĂL VOSTRU CEL CERESC ESTE DESĂVÂRȘIT” (MATEI 5:48).

LA ODIHNĂ

Mihail Ichim

S-a născut la Brăila, în familia Ioana și Pavel Ichim, la 27 mai 1947, fiind al doilea copil, dintre cei trei: Gabi, Mihail și Paul.

Școala generală, liceul și apoi Facultatea de Frigotehnie și Mașini Termice le-a făcut în Galați. Repartiția guvernamentală a primit-o la Cluj, unde a lucrat patru ani, perioadă în care a cunoscut-o pe Livia Cazan, profesoară de muzică, cu care s-a căsătorit. Au împreună două fete: Mihaela și Simona, bucuria vieții lor.

După Revoluție a început să frecventeze constant Biserica Adventistă. Își redescoperă valorile sădite în inima lui încă din timpul copilăriei. Devine preocupat să răscumpe vremea, întrucât a constatat că a lucrat prea mult pentru societate, dar... prea puțin pentru Dumnezeu.

S-a recăsătorit cu Gabriela în 2006, iar anul următor primește botezul în Biserica Adventistă. Împreună cu soția pornesc să lucreze pentru Dumnezeu și biserica Lui. S-a implicat în ajutorarea celor sărmani. A ajutat semnificativ la construcția de case pentru oamenii necăjiți, pentru orfani, pentru cei cu copii mulți. La Vameș a pus la dispoziție casa proprie pentru proiectul „Casa Pâinii”, iar un alt corp de casă, în care se găsesc toate dotările, a fost transformat în biserică. S-a dăruit cu pasiune pentru renovarea Bisericii Betania și pentru fiecare evanghelizare. A fost președintele consiliului de administrație al Grădiniței Bamby. În urma sa, rămân proiecte pe care le-a început și altele la care doar visăm.

Miercuri, 17 octombrie 2018, dimineața, inima lui a încetat să mai bată. Serviciile divine prilejuite de tristul eveniment au adunat o mulțime de persoane, multe din cercurile înalte ale societății, persoane care l-au cunoscut și l-au apreciat.

Cuvinte de îmbărbătare au fost rostite de pastorii: Teodor Huțanu, Ionel Mardare, Laurențiu Gherghe, Stelian Iacob, Ilie Panaite, Ionuț Stăvărache și Dorel Neacșu.

Mihail Ichim a fost o voce puternică și hotărâtă. Rămâne în memoria colectivă ca o persoană care a sacrificat și s-a sacrificat pentru Dumnezeu și lucrarea Lui.

„Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul! Da, zice Duhul, ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” (Apocalipsa 14:13)

ION PĂTRĂNCUȘ

Încep necrologul unchiului meu, Ionel Pătrăncuș, povestindu-vă despre mine. În 1995 am fost admis la Institutul Teologic Adventist, având ca înaintași, în familie, alți trei absolvenți de teologie: bunicul din partea mamei, Constantin Toader, absolvent al Institutului Biblic de la Stupini, unchiul meu, pastorul Ionel Pătrăncuș, absolvent, în 1949, tot al Institutului Biblic de la Stupini, și tatăl meu, pastorul Ilie Penca, absolvent al Institutului Biblic de la București. Deși am absolvit Facultatea de Teologie Adventistă, am decis să nu urmez cariera pastorală. Am să mă explic: la întâlnirile de familie, deseori Ionel lipsea. Era încă „în câmp”, în district, în comunitățile pe care le păstora. Deseori pleca joi și se întorcea acasă luni.

Ionel Pătrăncuș a fost toată viața sa slujitor în câmpul Evangheliei. Născut la țară, în Udupu, la 12 septembrie 1928, era obișnuit cu lipsurile, cu viața rurală, cu condițiile aspre. Le vorbea oamenilor despre Hristos la munca câmpului, unde deseori se ducea să-i ajute.

Îi plăcea să construiască atât biserici, cât și oameni care să umple bisericile. Stătea pe schele alături de meșteri, căra materialele alături de salahori, plângea alături de cei în suferință și se bucura alături de cei ce sărbătoreau. Dacă zeci de biserici din Teleorman, din Olt, din Dolj, din Argeș ar putea vorbi, l-ar striga acum pe Ionel Pătrăncuș: „Ziditorule!”

Cred că cel mai important moment din viața lui Ionel Pătrăncuș a fost anul 1956. A început anul foarte bine, căsătorindu-se pe 1 ianuarie 1956. În octombrie primeau ceea ce va continua să fie, alături de slujirea pentru Dumnezeu, cel mai important lucru: o fiică, pe Toli.

Conducem astăzi (10 noiembrie 2018) la odihnă un așteptător al revenirii lui Isus și al sfârșitului suferinței. Ionel a pătimit zece ani, până când Domnul l-a chemat la odihnă, pe 6 noiembrie 2016. De fiecare dată când conduc o persoană dragă la mormânt și-i văd fața sobră, mă gândesc cu bucurie la ziua învierii, când o voi revedea râzând. Și cred, cu încăpățănare, că vom fi toți acolo.

A consemnat **Dragoș Penca**, nepot.

A consemnat pastor **Dorel Neacșu** – Galați, Betania.

„Cu o așa armată de lucrători ca tinerii noștri, bine antrenați, înzestrați cu putere, mesajul crucificării, al înălțării și al apropiatei reveniri a Mântuitorului va putea fi purtat curând în întreaga lume, cât mai grabnic!”
Educație, p. 271

01 UN PROFET PENTRU ACEASTĂ GENERAȚIE

Joakim Hjortland, Norvegia

Vino să redescoperim împreună un dar frumos și foarte important: darul biblic al profeției la Ellen G. White.

„Pe măsură ce timpul se apropie și lucrarea de vestire a ultimei avertizări adresate lumii se extinde, este foarte important ca aceia care primesc adevărul prezent să aibă o înțelegere clară a naturii și a influenței Mărturiilor pe care Dumnezeu, în providența Sa, le-a legat de lucrarea soliei îngerului al treilea, chiar de la începuturile ei.”

Mărturii pentru comunitate, vol. 5, p. 654

ÎN FAȚA SFEȘNICULUI 15 FEB 19:00

ÎN FAȚA MESEI CU PÂINILE PENTRU PUNEREA ÎNAINTE 16 FEB 09:00

ÎN FAȚA ALTARULUI TĂMĂIERII 16 FEB 16:00

03 SĂNĂTATEA CREIERULUI UN FACTOR IMPORTANT PENTRU SUCCES

Terri & Ernst Zwiker, Elveția

În acest timp al postmodernismului, ca și creștini care credem în apropiata revenire a lui Isus, suntem provocați să ne deosebim de tendințele acestui timp. Tradiția și obiceiurile rele pot fi periculoase. Trebuie să fim conștienți de pericolele din jurul nostru. Prin urmare, cu ajutorul lui Hristos, sănătatea creierului este factorul principal pentru a ne bucura de o viață de succes.

18 IAN 19:00 DARUL CEL MAI IMPORTANT

19 IAN 09:00 ULTIMA AMĂGIRE ÎN BISERICA LUI DUMNEZEU (I)

19 IAN 11:00 ELLEN WHITE: UN OM VOIOS

19 IAN 16:00 ULTIMA AMĂGIRE ÎN BISERICA LUI DUMNEZEU (II)

02 HRISTOS ÎN SANCTUAR

Noel Chitate, Marea Britanie

Cartea Apocalipsa descoperă lucrarea lui Isus în scenele finale ale istoriei Pământului. Timpul în care Marea Luptă se va încheia este aproape, Hristos urmând un traseu bine definit în sanctuarul ceresc. Ești așteptat să studiem în profunzime simbolurile sanctuarului și ale profeției, descoperind lucrarea făcută în prezent de Regele regilor.

15 MAR 19:00 IMPORTANȚA FAMILIILOR De la dificultăți la fericire Cum să alegi partenerul potrivit

16 MAR 09:00 MOTIVAȚIA ȘI TIMPUL SFÂRȘITULUI Lobul frontal, un factor-cheie Motivația intrinsecă și extrinsecă

16 MAR 16:00 INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ Cinci pași importanți Cum să îți dezvoltți inteligența emoțională

0754.390.183

Centrul de Sănătate Herghelia

HERGHELIA MISSION SCHOOL®
life changing experience

Herghelia Mission School

scoalaherghelia.ro/events

REVIVAL WEEKENDS

2019

DIN CUVÂNTUL DOMNULUI

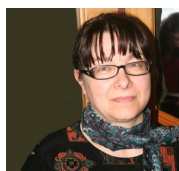
I. Dragi copii, după cum v-ați obișnuit, continuăm călătoria noastră prin Sfânta Scriptură cu Evanghelia după Luca 19–24; Evanghelia după Ioan 1–21; Faptele apostolilor 1–28.

1. De câte ori promite Zacheu că va da înapoi ceea ce luase pe nedrept de la semenii lui, atunci când s-a întâlnit cu Isus?

- a. de 6 ori;
- b. de 2 ori;
- c. de 4 ori.

2. La cine s-a referit Domnul Isus când a spus: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea”:

- a. orbul din naștere;
- b. Lazăr;
- c. fiul unui slujbaș împărătesc.

**MIELUSEII
TURMEI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

3. Cine a fost primul ucenic al Domnului Isus Hristos?

- a. Simon;
- b. Filip;
- c. Andrei.

4. Ce semnificație are, prin traducere, numele Barnaba?

- a. Fiul mângâierii
- b. Fiul tunetului
- c. Fiul pierzării

5. Cine l-a înștiințat pe Pavel de planul iudeilor de a-l omorî?

- a. Fiul mătușii lui Pavel;
- b. Fiul fratelui lui Pavel;
- c. Fiul surorii lui Pavel.

II. Descoperă mesajul tăind literele B și F.

„BCFOBPFIFIB, FABSFCBUFLBTFABȚBIF BDFEB
FPBĂFRBIFNBȚFIBF BVFOBȘFTBRFIB FÎBNF
BTFOBAFTBEF BLFUBCBRFUBRFIBLFEB,
FCBĂFCBIF BLFUBCFRBUFLB FABCFEBSFTBAF
FPBLFABCFEB DOMNULUI!”

I. 1. c) Luca 19:8; 2. a) Ioan 11:1-4; 3. c) Ioan 1:40-41; 4. Faptele apostolilor 4:36; 5. c) Faptele apostolilor 23:16. II. Coloseni 3:20.

„STAI LOCULUI ȘI GÂNDEȘTE-TE”

Ești uimit și recunoscător lui Dumnezeu pentru capitolle vieții tale din 2018? Uimirea este caracteristica de frunte a atitudinii omului religios față de istorie și natură. O atitudine însă îi este străină: să ia lucrurile ca de la sine înțelese, să vadă evenimentele ca pe mersul natural al lucrurilor. O atare cunoaștere nu reușește să-i tocească simțul permanentei surprize la faptul că toate sunt cum sunt.

Oare și noi am putea spune: „Domnul a făcut lucrul acesta și este o minunăție înaintea ochilor noștri”? (Psal-mii 118:23)

Pentru un profet, mirarea este o formă de gândire, nu un stimulent la dobândirea cunoașterii sau sinonim cu curiozitatea. Este o atitudine care nu încetează nicicând. Dar cum rămâne cu noi?

Am putut observa că, pe măsură ce civilizația avansează, simțul mirării slăbește. Iar o asemenea slăbire e un simptom alarmant pentru condiția spiritului nostru. Omenirea nu va pieri din lipsă de informație; însă din lipsă de recunoștință, da.

Este timpul să (re)descoperim că începutul fericirii noastre se află în înțelegerea faptului că viața fără lucruri de care să fii cu adevărat uimit nu merită trăită. Ceea ce ne lipsește nu este voința de a crede, ci voința de a ne minuna.

Drumul spre credință trece prin actele minunării și uluirii esențiale. Pe Dumnezeu nu L-ai perceput minunându-te? Cuvintele adresate lui Iov se potrivesc fiecărui om: „Iov, ia aminte la aceste lucruri! *Stai locului și gândește-te la minunile lui Dumnezeu!*¹ Știi cum cârmuiește Dumnezeu norii și cum face să strălucească din ei fulgerul Său? Înțelegi tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită? Știi pentru ce ți se încălzesc veșmintele când se odihnește pământul de vântul de miazăzi? Poți tu să întinzi cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată? Arată-ne ce trebuie să-I spunem. Căci suntem prea neștiutori ca să-I putem vorbi. Cine-I va da de veste că Îi voi vorbi? Dar care este omul care-și dorește pierderea? Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vânt și-l va curăți. De la miazănoapte ne vine aurora și ce înfricoșată este măreția care înconjoară pe Dumnezeu!” (Iov 37:14-22)

Minunile cele mai mari nu strivesc sufletul, ci evocă umilința. Copilul lui Dumnezeu stă față în față cu „lucruri mari și nepătrunse, minuni fără număr” (Iov 5:9). Le întâlnim în spațiu și în timp, în natură și în istorie;

nu numai în fenomenele ieșite din comun, ci și în fenomenele comune ale firii. Și nu doar lucrurile din afară stârnesc uimirea, ci și propria făptură.

În fiecare seară repetăm: „El face lumina și face întunericul.” De două ori pe zi, rostim: „El Unul este!” Care e înțelesul unei astfel de repetări? O teorie științifică, odată anunțată și acceptată, nu se cere repetată de două ori pe zi. Intuițiile minunării trebuie să fie permanent ținute vii. Întrucât există o nevoie a zilnicei surprinderi, există și o nevoie a zilnicei adorări.

În simțul „lucrurilor mari și nepătrunse” care ne însoțesc zilnic, în simțul „minunilor fără număr” se află izvorul rugăciunii. Avem o nevoie acută de probă pentru caracterul veritabil al credinței.

„Miracole se petrec în toate timpurile. Totuși, întrucât ajung la noi nu fiindcă merităm să fim salvați, ci din marea Lui milă și bunăvoință, ele rămân neluate în seamă. Numai o generație care-L slujește din toată inima este vrednică să știe miracolele ce îi sunt hărăzite.”²

Să fim recunoscători cerului pentru minunile anului 2018! Iar pentru anul 2019, să ne minunăm de ceea ce poate face Dumnezeu. Prin puterea Lui, în fiecare zi fă ceva ca să îți îndeplinești misiunea, fă ceva să fii mereu un om mai bun. În fiecare zi câte puțin, fără presiune, dar constant.

„Schimbarea pe care o produce Cuvântul este una dintre cele mai mari taine ale lumii. Această schimbare în sine este o minune a minunilor. Nu o putem pricepe; nu suntem în stare decât să credem, așa cum declară Scripturile, «Hristos în voi, nădejdea slavei»” (Coloseni 1:27)³.

Te invit și pe tine să aștepți trecerea din geografie și istorie în noul Ierusalim. Isus ne spune și acum, în prag de ani: „Ale(r)g să revin!” ■

MINUNILE IUBIRII
STEFAN TOMOIAGA

¹ Traducere după Vasile Radu și Gala Galaction, 1939.

² Rabi Eliezer din Tamegrad, Amarot Tehorot, Varșovia, 1838, despre Psalmii 136:4.

³ Ellen G. White, *Educație*, p. 171.

Ștefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

PENTRU CINE S-A NĂSCUT?

Pentru mine, da!
Pentru tine... da!
Dar pentru el?

Oare criminalul care a primit viața veșnică chiar pe cruce va fi singurul condamnat mântuit? Criminali pe drept sau ajunși deținuți deși erau nevinovați, precum Iosif, Moise, David, Ieremia, Petru, Pavel, „cu aceștia ce va fi”?

Dar cu miile de deținuți din penitenciarele din România, „cu aceștia ce va fi”?

Dacă crezi că S-a născut și pentru el – deținutul condamnat la ani de temniță grea –, vino alături de cei peste 500 de voluntari ai Bisericii Adventiste din România și vorbește-i unui deținut despre puterea harului divin!

Întreabă pastorul local unde te poți înscrie pe listele de acces în unitățile penitenciare pentru anul 2019 și, prin credință, vei putea auzi de pe acum chemarea: „Vino, căci am fost în temniță și ai venit pe la Mine!”

